

OSEMLETKARJINA RAZPOTJU

Solstvo je v teh dneh na počitnicah. Vprašanja, ki se pojavljajo z njim v zvezi, pa si ne privoščijo počitka. Nasprotno! Tistim, ki imajo že dolgo brado in so starejšega datuma, se pridružujejo nova in nova; tako da vse skupaj postaja že precejšnji družben problem, ki ga kar ne znamo omiliti.

Letos je v Sloveniji končalo obvezno osemletno šolanje nekaj več kot dvaintrideset tisoč učencev. Od teh jih je bilo v osmih razredih nekaj manj kot enaindvajset tisoč, drugi so pristali v nižjih razredih osemletke. Med tema dvema številoma je torej približno dvajset tisoč otrok, ki šolanja v osemletki v rednem roku niso končali iz tega ali onega vzroka. Veliko je bilo lenobe, nezanimanja, malomarnosti, nekaterim pa je načrte prekržala bolezen.

Položaj, kakršen se je pojavil letos, ni pravzaprav nič posebnega. Pojavil se je le v nekoliko hušji obliki kot minula leta. Pove pa nam, da smo minula leta le vse preveč govorili pa bolj malo storili, da bi se te nevolje in težave ne pojavile v tako hudi obliki.

Sicer pa, počasi in od začetka. Da ne bo zmede, ker jo je že tako dovolj. V pomoč pa nam bodo posamezni ko-

mentarji strokovnega sodelavca Republiškega zavoda za zaposlovanje Franca Kovača, ki se s temi vprašanji ukvarja že nekaj let.

KAM? TO JE ZDAJ VPRAŠANJE

Čeprav je bil osip v osemletki tudi pred leti precejšen, pa so imeli zagotovljeno možnost šolanja vsaj tisti, ki so uspešno končali osnovno šolo.

Zdaj pa ni tako. Letos bo v Sloveniji (po popravni izpiti) verjetno uspešno končalo osmi razred nekaj manj kot dvajset tisoč učencev, prostora na vseh šolah druge stopnje pa je le za sedemdeset tisoč petsto učencev.

Kaj to pomeni? Nič drugega kot to, da lahko vojski dvajsetih tisoč učencev, ki osemletke v rednem roku niso končali, pristejemo še najmanj dva tisoč učencev, ki so osemletko sicer uspešno dokončali, nimajo pa možnosti, da se vpišejo v šolo druge stopnje, ker preprosto ni prostora. Pred dvema letoma smo v Sloveniji ukiniteli nekaj šol, ker ni bilo na voljo dovolj sredstev, ukinjene pa so bile predvsem tako imenovane poklicne šole.

Franc Kovač: »če upoštevamo, da je vpis v nekatere poklicne šole (vaje in druge šole s praktičnim poukom) povezan s sklenitvijo učne pogodbe, izjavo o možnosti prakse ali pa štipendijsko pogodbo, so spričo pomanjkanja učnih mest (predvsem za dekleta) in majhnega števila štipendij, možnosti nadaljnega šolanja in poklicnega izobraževanja za mladino, ki je letos uspešno končala osnovnošolsko šolanje, v resnici še mnogo manjša. Zaradi pomanjkanja sredstev za strokovno šolanje opazamo ne samo da, na primer, tudi lani, ko je bil podoben položaj, kot letos, niso bile izkoriščene vse proste zmogljivosti šol, temveč da je celo ogrožen nadaljnji obstoj nekaterih šol. Mnoge šole druge stopnje zaradi pomanjkanja finančnih sredstev omejujejo vpis in to ne glede na potrebe po strokovnih kadrih, mladina pa ostaja brez možnosti šolanja in zaposlitve! Zato se mnogi vprašujejo: kaj je manjše družbeno zlo? Ali do konca izkoristiti šolske zmogljivosti in omogočiti čim večjemu številu mladine strokovno izobrazbo, ki bo vedno bolj potrebna pri zaposlitvi doma in v tujini, ali pa prepustiti reševanje teh pomembnih vprašanih stihiji, ki je v tem, da se mladi ljudje predajo brezdelju, ki vodi na stranska pota?»

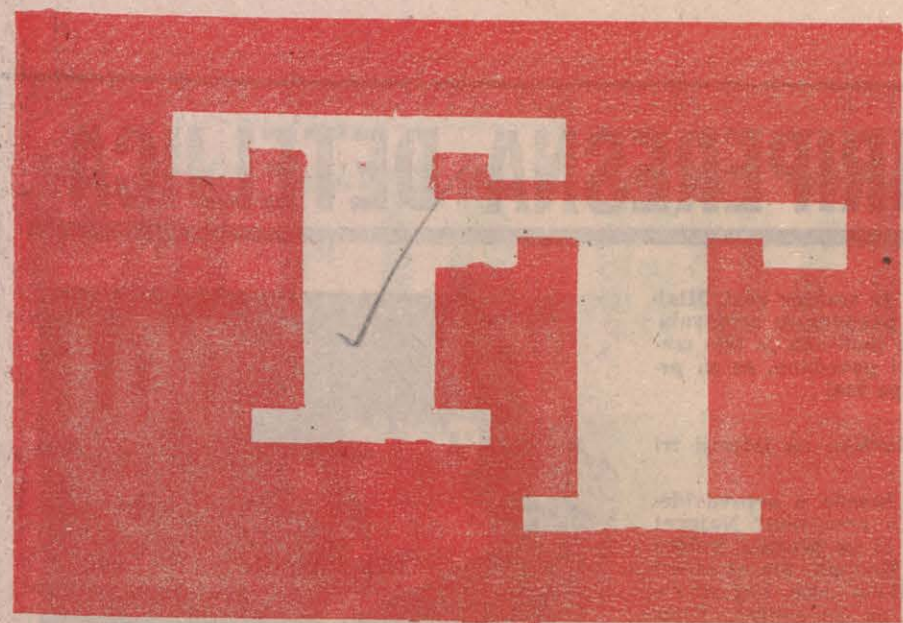
DOKLEJ TAKO?

Sicer pa pri nas še vedno niti približno ne vemo, kakšne kadre bomo čez nekaj let potrebovali v gospodarstvu, družbenih službah in drugod. Že nekaj let se govori, da bi vsaka delovna organizacija morala napraviti kadrovske analize, glede na razvoj delovne organizacije, tako da bi vsaj približno za nekaj let naprej vedela, kakšne strokovne kadre bodo potrebovala, koliko in kdaj? Tako pa se, nasprotno, dogaja, da se arhaičnost glede usklajevanja vzgoje in potreb po kadrih povečuje in resnično je že pet do dvajsetih, da pri nas proučimo strukturo šolstva glede na potrebe gospodarstva in hiperprodukcijo posameznih

NADALJEVANJE NA 5. STRANI

DOKLEJ TAKO? — pri nas niti približno ne vemo, kakšne kadre bomo čez nekaj let potrebovali

TEDENSKA TRIBUNA

33 Ljubljana, 14. avgust 1968 Leto XVI. • Cena 1 Ndin

uredniška sporočila

PREBIVALCI TUHINJSKE DOLINE!

V četrtek, 15. avgusta, od 17. do 20. ure bosta v gostilni "PRI PLEČARJU" (lastnik Jenko Grabnar) sedela naša novinarka TONE FORNEZZI in EUGEN JURČIČ in se z veseljem pomenila z vsakim izmed vas. Posebno vesela pa bosta vseh pikrih in pohvalnih, ki jih boste povedali o svojih krajih. Torej v četrtek na svidenje!

TUDI LETOS:

100 ŽENSK NA TRIGLAVU

TEDENSKA TRIBUNA VAS ŽE TRETJIČ VABI NA NAJVIŠJI VRH NAŠE DOMOVINE. SPET BO NA VRHU TRIGLAVA 100 NAŠIH BRALK.

V NEDELJO, 8. SEPTEMBRA

Upamo, da se nam vreme ne bo izneverilo, saj je letos muhasto kot še nikoli. Začetek septembra je običajno lep, in zato bodimo optimisti. Sicer pa razen vremena prevzemamo vso skrb za vas na svoja pleča. Pod vodstvom naših najboljših gorskih vodnikov boste prisle na Triglav in se vrnile v dolino.

Edini pogoj, ki vam ga postavljamo, je, da niste mlajši kot petnajst let, da ste zdravi in da nimate vrtoglavo.

Prijavo napišite na dopisnico, navedite svoj točni naslov in poklic, naslovite pa na

UREDNIŠTVO TEDENSKE TRIBUNE
P. P. 150/III
LJUBLJANA

Pohod bo potekal kot prejšnja leta. Zbrali se bomo v petek, 6. septembra zvečer v Bohinju, kjer smo vam s Transturistom iz Škofje Loke že pripravili prenočišče v hotelih. V soboto zjutraj se s Transturistovimi avtobusi odpeljemo na Rudno Polje (nadmorska višina 1340 metrov) na Pokljuki in odidemo od tam peš do planinske kočice Planika (2404 metra visoko) pod Triglavom. V nedeljo zjutraj se povzpemo na vrh Triglava in se vrnemo popoldne v Bohinju, kjer bomo pridedili zakusko.

Za pohod potrebujete toplo obleko in visoke čevlje z gumijastimi podplati. Ogrinjalo za dež

letos še posebej priporočamo, in ne pozabite na prigrizek za dvodnevni vzpon. Ker je v koči Planika prostorska stiska, bi prišla zelo prav kakšna lahka spalna blazina, vendar nikakor ne iz gumiranega platna, ki preveč obremeni nahrbtnik. Večino stroškov

ZA VZPON NA TRIGLAV PLAČA TT

Sami si boste plačali le čaj ali juho v planinski koči in pa prevoz od doma do Bohinja in nazaj. K stroškom za prenočišče v Bohinju in za prevoze z avtobusi na Pokljuko boste prispevale le

25 NOVIH DINARJEV

Na vašo prijavo vam bomo najkasneje do 24. avgusta sporočili, če greste z nami. To bi vam sicer najraje zagotovili že danes, pa se bojimo, da bo preveč prijavi in ne bomo mogli ustreči vsem. Šele ko boste dobili po pošti naše obvestilo, nam boste nakazali 25 novih dinarjev za vzpon.

Ker prihajate iz raznih krajev naše domovine, ker imate morda proste sobote in deljen delovni čas, vam ne moremo povedati točno, koliko časa boste porabili za vse izlet. Gotovo pa ne boste potrebovali več kot

DVA PROSTA DNEVA

in boste že v ponedeljek zjutraj vse doma ali v službi.

Poslijte nam čimprej vašo prijavo, pričakujte poštarja in skrbno spremljajte vse objave v našem časopisu, da bi uspel tudi letošnji pohod

STO ŽENSK NA TRIGLAVU

Izdaja in tiska CP »DELO« v Ljubljani — Glavni in odgovorni urednik Zoran Jerin — Uredništvo Ljubljana, Tomšičeva 3/II, p. p. 150-III, tel.: 23-522 do 23-526. Prodajni oddelki: Ljubljana, Šubičeva 1, telefon 20-463. Naročnina: celoletna 48 N din, polletna 24, četrtletna 12, mesečna 4 N din. Za tujino, plačana v Jugoslaviji, celoletna 96 N din, mesečna 8 N din, plačana v tujini — na KB Ljubljana, Šubičeva 2, št. 501-620-7-32000-10-160 — celoletna: v USA dolarjih 7,70, v britanskih funtih: 3 funte 4 šilinge, v zahodnonemških markah: 31 mark, v švedskih kronah: 40 kron, v italijanskih lirah: 4800 lir — Oglasni oddelki: Ljubljana, Šubičeva 1, telefon 21-896. Številka ziro računa SDK 501-1-167. Rokopisov ne vračamo.

»ŠE VEDNO UPAM, DA BOM NAŠLA SVOJCE«

Vse življenje sem iskala svoje starše. Sem nezakonska hči matere, ki me je zaradi tedanjih družbenih predsodkov na skrivaj rodila na Dunaju, tako da niti njeni svojci niso vedeli za moje rojstvo. Nato sem prišla v sirotišnico na Dunaju. Ko sem bila stara deset let, so me dali k neki družini v Slov. Konjicah. Pozneje sem poizvedovala za materjo, pa so mi rekli, da mora sodišče prikriti te podatke, ker so tajni. Bila sem stara devetindvajset let, ko se mi je posrečilo dobiti naslov matere.

Moja mati Jozefina Marija Wilhelm, roj. Trček, je stanovala od 1935 do 1941 v Sarajevu, Ul. kralja Trdka, 10. Bila je poročena z doktorjem prava in je imela z njim hčerko in sina. Leta 1935 je bila z možem že ločena. Ločeni mož

je bil tedaj banški upravitelj v Skopju, kjer se je poročil z muslimanko. V Skopju je bil znan pod imenom Wilhelm Daut. Brat moje matere je bil diplomiran inženir Vekoslav Trček in je bil zaposlen pri prometnem ministru v Beogradu. Drugi materin brat je bil Dragotin.

Prosim bralce TT, če jim je kaj znanega o tej družini, naj mi sporočijo. Zela bi najti sled za svojo polsestro in polbratrom, ki ju sploh ne poznam. Sem osebna upokojenka, vdova brez potomcev, živim na Golniku 46 in še vedno upam, da bom našla nekoga dne nekoga od svojih najbližjih.

JOZEFINA POLENEK
Golnik 46

DRUGA STRAN LEPIH PONUDB

Povratnica iz Herrerove baletne skupine je povedala vaši sodelavki: »V februarju 1967 sem zasledila oglas, ki je mlada dekleta z lepo postavo vabil...«

Ce je bil ta oglas v kakem našem časopisu, potem je to OBSOJANJA VREDNO. Saj denar tudi ni vse!

MARIN BLASKOVIC
Dorje, Mojstrana

ZVEZA KOMUNISTOV BREZ MLADIH

Lani so v Sloveniji sprejeli v ZK enega samega kmeta, tako ste zapisali

v članku. Komaj sem verjel temu podatku. Nisem tako mlad, zato se še spominam, da je bilo pred vojno precej več kmetov — komunistov. Niste napisali, zakaj je tako malo kmetov članov ZK, zato bom poskušal sam odgovoriti na to vprašanje. Mislim, da je to zato, ker se kmet še vedno čuti osamljenega. Včeraj obvezna oddaja, danes mi propada arondirana (in neobdelana) zemlja, tlačijo ga davki in še marsikaj. Teško bo postal član ZK kmet, ki mu je zadruga odvzela polja, na katerih raste zdej plevel. Takšne politike kmet ne razume, čeprav je brijten.

G. C.
Lenart v Slov. goricah

Ce bo šlo tako naprej, bo to kmalu partija uslužbencev, strokovnjakov, direktorjev, političnih funkcionarjev, poslovdaj in še nekaterih. Bil sem zelo razočaran, da je v ZK vse manj delavcev. Mogoče je res, da je zaradi tega porasla poprečna izobrazba članov ZK, toda bolje bi bilo, ko bi se pohvalili in rekli, da je med kmeti in delavci, ki so v Sloveniji najštevilnejši, vsaj peti komunist. Očitno imamo v Sloveniji cele vasi, ki ne premorejo nobenega komunista.

IGNAC CIGAN
Ljubljana

Le dobra polovica članov (ZK) nima vodilnega ali vsaj vodstvenega položaja pri svojem delu. Tako ste zapisali v članku in mislim, da je ravno tu razlog, zakaj ne najdemo v vrstah komunistov več mladih ljudi. Prav ste

napisali, da se mladi čutijo zapostavljeni, toda z vstopom v ZK se ne bo prav nič spremenilo. Na velenskem kongresu so mladinci o tem govorili, toda kaj so dosegli? Povedali so, kar jim je ležalo na srcu, odšli domov in vse teče spet po starem.

CIRIL BARIC
Sežana

LETEČE UREDNIŠTVO V LUKOVICI

Čudim se, da občinski uslužbenci v Domžalah tako neutemeljeno opravičujejo pomanjkljivosti v okolihu domžalske komune. Ker v Lukovici ne ustreza mesarija in trgovina, so na občini odgovorili: Lukovčani lahko nakupujejo v Domžalah ali v Ljubljani. Moja misel: ali v Domžalah tako hitro grade trgovine, da bi zadovoljili širši okoliš? Saj imajo v Ljubljano ali Kamnik precej bliže kot mi! Nič nimam proti večjemu številu trgovin v Domžalah, toda občani smo vsi.

Zaradi mesarije pa: ali je odgovornim, posebno še sanitarni inspekciji, zadovoljiv lokal, ki je bliže hleva kot vode?

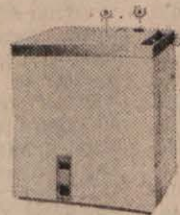
Na vprašanje, zakaj ne pomagajo, da bi šoloobvezni otroci redneje prihajali v šolo, so odvrnili: saj je tudi drugod tako. To pa je tako, kot bi dejali: Ne zatirajmo kolaradskega hrošča, saj ga imajo tudi drugje!

VALENTIN PERNE
Lukovica

V kletnih prostorih trgovske hiše
V blagovnici tromostovje
V blagovnici Skofja Loka
nudimo:

UVOŽENI SUPERAVTOMATSKI PRALNI STROJ

REX P-5

na 10 operacij pranja
za 5 kg suhega perila

Ekonomičen radi izkoriščanja prostora, postavite ga lahko na manjši prostor v hiši.

mama
LJUBLJANA

DANES OBJAVLJAMO DRUGI KUPON ZA PREDZADNI BRILJANTNI PRSTAN, KI GA ZA BRALCE TEDENSKE TRIBUNE TUDI TA MESEC POKLANJA

DARWIL

Shranite ga, da nam boste ob koncu meseca poslali vse štiri avgustovske kupone in se z njimi potegovali za izredno lep in dragocen briljantni prstan ki si ga vsak mesec želi na tisoče bralcev, bolje povedano bralk, saj ni skrivnost, da nam pošiljajo dopisnice z nagradnimi kuponi v veliki večini ženske - ko da bi bilo moške srca.

Pri DARWILU v Trstu, na trgu San Antonio Nuovo 4, pa dobiš takšen prstan brez delovanja sreče, le precej sto tisočakov moraš odšteti zanj. Najbrž nimate toliko denarja, morda pa boste že za precej skromnejšo vsoto dobili prstan po vaši želji, ker je izbira v tej največji evropski zlatarski trgovini zares izredna in je vedno na razpolago vsaj petnajst tisoč različnih izdelkov iz najboljših italijanskih zlatarskih delavnic, da niti ne govorimo o številnih modelih najmodernejših Darwilovih ur. Zato, na svidenje pri Darwilu v Trstu!

NAGRADNI KUPON
Avgust - št. 2
DARWIL

SREČO JE PRINESLA ŠTIRIPERESNA DETELJICA

»Veste, pa je res hec!«
Francka Zibert se je smehljala še malo presečno, malo v zadregi, malo pa že zares:

»Včera, ko sem kot po navadi šla v službo — v ISKRI delam v pakirnici števec — sem zagledala na tovarniškem dvorišču štiriperesno deteljico. Mudilo se mi je, pa sem jo pustila v nemar. Toda ves čas dela se mi je vračala v misli. V odmoru sva šli s kolegico na dvorišče. Pomislite: našla sem jo! Še vedno jo imam. Če bom kaj dobila, bova pa pilil!« sem rekla kolegici.

Na mizi se je iskri več kot 700.000 starih dinarjev vrednih DARWILOV briljantni prstan.

Nagrada za vztrajnost, Francka in njen mož sta ena naših najstarejših naročnikov — in le po redkoma se je zgodilo, da njuna dopisnica s kuponi ni prijadrala v naše uredništvo.

Doma sta v Sruzevem, zaselku, približno tri kilometre od Kranja. Tudi mož dela v ISKRI. Voda skladišča je. V službo se vozita s kolesi ali pa odhitita peš ob opuščeni tržiški železniški progi. Še sreča, da delata oba le od šestih do dveh. Hčerki bi bilo dosti teže varovati. Tako pa odideta vsako jutro v varstvo na bližnjo kmetijo. Starejša

dvanajstletna Stanka menda že traktor vozi. Mlajša, osemletna Mojca je med pogovorom pestovala in česala svojo punčko pa še medveda je bilo treba spraviti v red. Po pravici povedano, se za prstan se zmenila ni. Kdo ima pa čas!

»Ste kdaj že kaj zadel?«
»Enkrat samkrat. Na polovičko na loteriji tri tisoč starih dinarjev...«

Potem se je razplamtela beseda o nepredvidnem vprašanju: Kaj storiti s prstanom? Najprej sta nagajena pomislila, da bi ga prodala. Toliko reči še manjka pri hiši... Denimo pralni stroj. Potem pa je mož modro odločil: »Eh, kaj bi! Če smo bili doslej tako, bomo pa še naprej. Toda prstan bo ostal. Lepo spravili ga bomo za morebitne hude čase. Kar prijetneje bo ob misli, da imamo tolikšno »zalogo« pri hiši...«

»Tako je prav.« je približal stari ata, ki je prikolovratil izpod podstrešja.

Se enkrat smo si stisnili roke. »Pa ne mislite, da smo zdaj korajžo zgubili.« sta dejala Zibertova ob slovesu. »Prihodnji mesec spet dobite najine kupone.«

Optimizem vedno dobro de.
In Zibertovim smo prstan od srca privoščili.

FRANCKA ZIBERT SE NE VESELI ZAMAN: V soboto je postala lastnica dragocene DARWILOVEGA briljantnega prstana, vrednega več kot 700.000 starih dinarjev.

OGLEDALO

Abraham Lincoln je pred dobrimi sto leti odpravil suženjstvo. To je bila plemenita akcija, Evropa se je takrat še dušila v jarmu absolutizma. Afriški črnci so živeli še v venigah. Azija je bila ena sama kolonija evropskih velesil. Leta 1860 je Lincoln umrl tragične smrti. — V ponedeljek se je začela v Miami na Floridi konvencija (skupščina) republikanske stranke. Ta stranka se je formirala že leta 1864, pripadal ji je tudi Lincoln, vendar v zadnjih 50 letih ni dala velikih ljudi.

(Dnevnik, 7. avgusta — Nixon ima zmago že v žepu?)
Stiri leta po svoji tragični smrti je torej Abraham Lincoln vstopil v republikansko stranko, ki se je tedaj formirala. (Zares je bilo malo drugače: Lincoln je umrl leta 1865, republikanska stranka pa se je formirala leta 1864.)

OTTAWA — Za graditev novega modernega letališča v Montrealu in za razširitev doseganega v Ottavi je namenila kanadska vlada okoli 600 dolarjev, s čimer se bo delo prilagodilo razvoju modernega prometa z velikimi potniškimi letali.

(Delo, 7. avgusta — Vrtno globus)
S 600 dolarji si ne bodo prav mnogo pomagali pri modernizaciji.

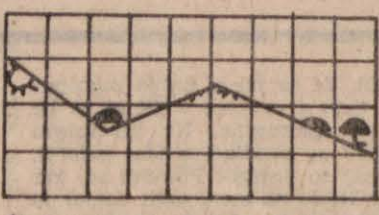
Roberta Wagnerja pri nas poznamo kot filmskega igralca, ki je zadnje čase bolj malo snemal. Filmov res ne, je pa zato igral glavno vlogo v televizijski seriji »To Catch A Thief« (Verjemite tatule).

(Tovariš, 6. avgusta — Redki znanec)
Tatavi uživajo vse večje zaupanje. Včasih je veljalo: »Ujemite tatule«, danes pa »Verjemite tatule«.

VREME

V zadnjem tednu je prevladovalo v Sloveniji nestalno vreme s plohami in nevihtami. Temperature so bile ves čas pod dolgoletnim povprečjem.

Jedro hladnega zraka se iznad srednje Evrope unika proti jugovzhodu. Od severozahoda bo začel dotekati proti Alpam v višinah toplejši zrak, zato se bo vreme ustalilo. Napoved: Prevladovalo bo precej sončno, vendar so še možne kratkotrajne padavine. Temperature se bodo nekoliko dvignile.

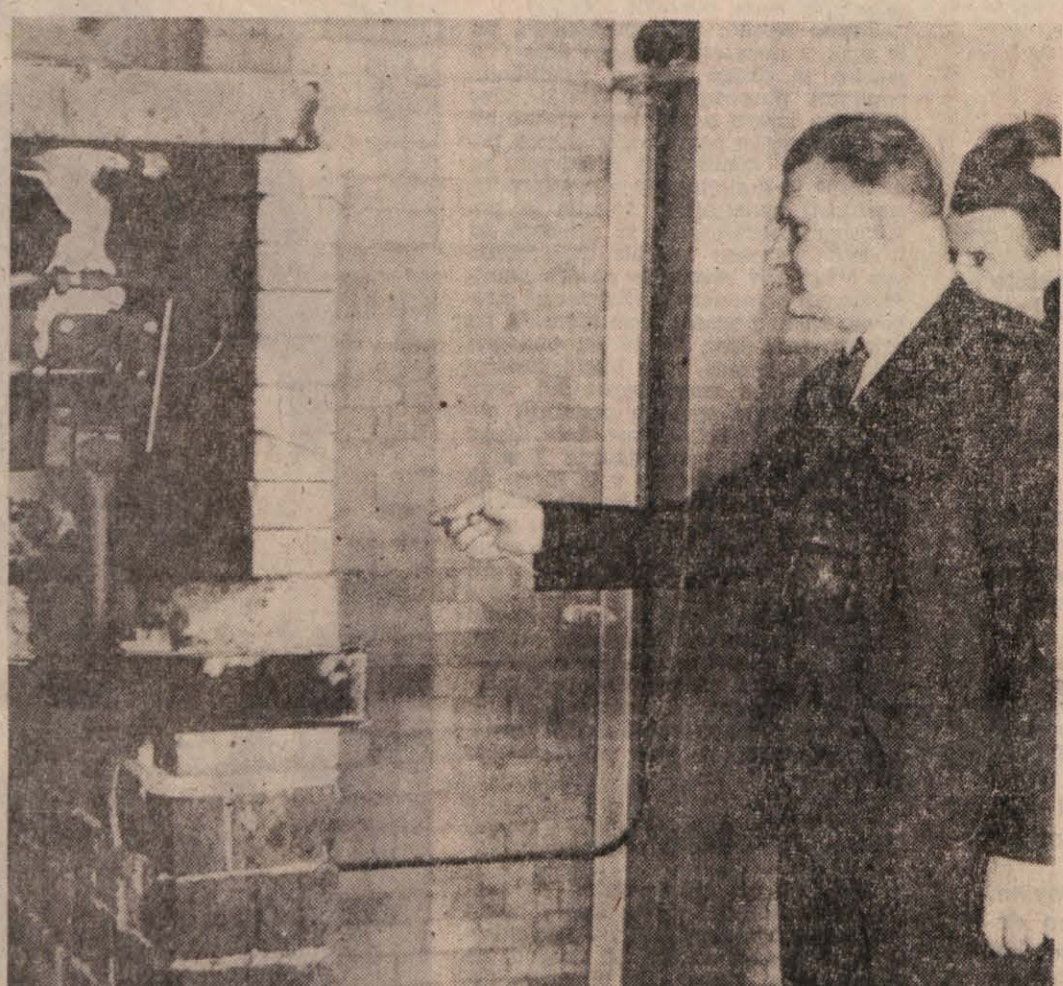
10. AVG. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
POGOSTNOST PADAVIN IN SUHIT DNI MED 11. IN 19. AVGUSTOM PO DOLGOLETNIH OPAZOVANJH.

V zadnjem času dobivamo v uredništvo številna pisma, da niste mogli dobiti te ali one številke našega tednika. Vsem nismo mogli ustreči, ker so nekatere številke pošle. Da se vam v prihodnje to ne bi več dogajalo, pa tudi, ker je za vas bolj preprosto, vam svetujemo, da se naročite na naš tednik in ga boste dobivali v prihodnje na dom. Izpolnite torej naročilnico in nam jo pošljite na naslov

TOVARNA NAPRODAJ! KDO JO BO KUPIL?

SLOVENSKA STEKLENA MENAŽERIJA

PRVI DAN: v pečeh novomeške steklarne je slovesno zagorel ogenj

ZADNI DAN: delavci so stopili na ulice in zahtevali pojasnila

Lepa, bela in mrtva je tovarna stekla v Bršljinu pri Novem mestu. V velikih obratih je vse mirno kot na stadionu po končani tekmi, na tovarniških hodnikih v teh dneh pometajo in pometajo, da zares ne bi nihče našel slabe besede o čistoči.

Nekaj ljudi, je še ostalo v tovarni, ki se je rodil v težavah, toda s trdno in dobro voljo. To je največji pokriti prostor na Dolenjskem. Danes še nihče natančno ne ve, kaj vse pokriva streha, ki meri 8400 kvadratnih metrov. V zalogi je še nekaj stekla še več pa črepinj. Črepinje in še marsikaj drugega so tovarni prinesle marsikaj drugega so tovarni prinesle nesrečo.

Ko so tovarno pred šestimi leti začeli graditi, smo vsi vedeli, da bo v drugi polovici leta 1964 na tržišču ravno steklo iz novomeške steklarne. In računali so bili takrat jasni kot nikdar pozneje. Investicije za gradnjo in začetno proizvodnjo bodo značale 1,8 milijarde starih dinarjev, zmogljivost tovarne pa bo štiri milijone kvadratnih metrov ravnega stekla (preračunano na 2 mm) na leto. Tovarno so zgradili leto pozneje, kot so predvidevali načrti, investicijski stroški so se več kot trikrat povečali, planirane zmogljivosti pa nismo nikdar dočakali.

Tovarna je rasla počasi. Zmanjkovalo je gradbenega materiala, denarja, vmešala se je gradbena inspekcija, kreditna politika se je spreminjala, vse pa je bilo na steklenih nogah.

Prvotni načrt je govoril o steklarni, kjer bodo izdelovali ravno steklo po sistemu pittsburg. To je cenejši in bolj ekonomičen način, ki se v svetu najbolj uveljavlja. Načrti so bili izdelani, toda oprema za sistem pittsburg je prišla v Novo mesto samo za devize. Jugoslovanska investicijska banka z deviznimi krediti ni razpolagala, odobrila pa je kredit s pogojem, če bodo zgradili proizvodnjo po sistemu Fourcoulou, opremo pa uvozili s Poljske. Za 90 milijonov so spremenili investicijski program in vzeli tisto, kar so lahko dobili — opremo s Poljske.

Bolj redko se zgodi, da bi se kje na novo gradili steklarno, v kateri bodo izdelali le štiri milijone kvadratnih metrov stekla na leto, kajti ob takšni zmogljivosti je težko doseči rentabilnost. Poljske obljube pa so bile tako privlačne, da so jih sprejeli. Lom pri vlečnih strojih bil znašal 18 odstotkov, pri manipulaciji sedem, skupno bi torej šla v repinje četrtina stekla. Vse pa je teklo drugače.

Bolj redko se zgodi, da bi se kje na novo gradili steklarno, v kateri bodo izdelali le štiri milijone kvadratnih metrov stekla na leto, kajti ob takšni zmogljivosti je težko doseči rentabilnost. Poljske obljube pa so bile tako privlačne, da so jih sprejeli. Lom pri vlečnih strojih bil znašal 18 odstotkov, pri manipulaciji sedem, skupno bi torej šla v repinje četrtina stekla. Vse pa je teklo drugače.

Podatki za letošnje mesece najboljše povedo, da je novomeška steklarna vrgla več stekla na odpad kot na tržišče. Januarja so izdelali 262000 kvadratnih metrov stekla, od tega pa je bilo le 13 odstotkov kvalitete N, polovico C, ki jo lahko uporabljajo le v vrtnarstvu, vse drugo pa so bile črepinje. Februarja je bila malo večji odstotek kvalitete B, marca še bolj, aprila so izdelali 189000 kvadratnih metrov stekla, in od tega je bilo kar 40 odstotkov kvalitete B, maja pa 210 tisoč kvadratnih metrov in od teh skoraj polovica stekla za tržišče.

Temu primerno je bilo tudi poslovanje. V letu 1966 so imeli v steklarni več kot 600 milijonov izgube, lani več kot 700 milijonov in sploh so bili v vsakim dnevom obratovanja za tri milijone globlje v dolgovi. Z vsakim prodanim kvadratnim metrom stekla je novomeška tovarna INIS dala iz zepa 337 starih dinarjev.

Ob vsem tem pa so se v skladiščih nabirale še zaloge, ki so bremenile tovarno. V Jugoslaviji izdelamo 22 milijonov kvadratnih metrov stekla na leto, za domače potrebe pa jih je 11 milijonov čisto dovolj. Vse ostalo mora torej v zalogo ali pa v izvoz. INIS je kljub visokim zaščitnim carinam uspešno izvažal, ob boljši kvaliteti in večjem asortimaju bi lahko še več, toda najbolj tragično je bilo da na mesec niso mogli izdelati več kot 150000 kvadratnih metrov stekla za tržišče.

Polom v Novem mestu je jasen, toda v tolažbo marsikomu naj zapišemo, da imajo v Lipiku na Hrvaškem enako steklarno, ki jo je prav tako dobavilo poljsko podjetje CEKOP, tehnologija je enaka, drugače je samo to, da je hrvaška tovarna začela obratovati malo pozneje. Kako dobro posluje poljska firma CEKOP, nam še bolj potrdi to, da bo do ravnosti v teh dneh slovesno odprli še eno popolnoma enako steklarno, katere peč so v Zaječaru že začeli greti. Bomo torej imeli še več črepinj in še večjo izgubo? Steklarna v Lipiku je začela slabo, toda zdaj proizvodnja mesečno tudi po 250.000 kvadratnih metrov stekla z boljšo kvaliteto. Pohvalno je, da imajo v Lipiku precej manjši lom kot v Novem mestu, saj znaša včasih pri vlečnih strojih le šest odstotkov, pri manipulaciji pa sedem, to pa je celo boljše, kot so zagotovili Poljaki. Pa vendar se je Lipik bolj rešil z delegacijami, ki so potovale v Beograd in tam dobile ugodne kredite. Pravijo, da se v zadnjih mesecih obratovanje steklarne v Lipiku že bliža rentabilnosti. Zdaj vsi pričakujejo, kaj se bo zgodilo v Zaječaru, ko bodo čez kak dan izdelali prve metre stekla.

Skoraj tri leta je nova novomeška steklarna hiralna, letos junija pa je občinska skupščina imenovala prisilno upravo, in zdaj je steklarna v stečaj. Ko so se stroji ustavili, so delavci stopili na ulice in zahtevali pojasnilo. Kdo je jriv, da mora propasti nova tovarna.

Nekateri so kazali na Industrijski biro, tam pa odgovarjajo:
— Nesreča je v tem, ker so ravno v tistih dneh, ki je INIS začel obra-

tovat, uvozili tri milijone kvadratnih metrov ravnega stekla. Se bolj pa je steklarno pokopala slaba kadrovska politika. Ljudje so se menjavali, in prav zaradi tega je bil lom stekla tako velik. Naš biro bo javnosti obširneje odgovoril v prihodnjih dneh, ko se vrne iz tujine inž. Birska, ki je vodil dela v novomeški steklarni.

Drugi so zaradi velikih zalog pokazali na komercialno službo, ki ni znala prodajati stekla. Tam pa pravijo, da so junija, torej v usodnih dneh, ko je šlo za »biti ali ne biti« tovarne, imeli na zalogi le 16,3 odstotka komercialnega stekla, vse drugo pa je bilo takšno, da ga lahko uporabijo le v vrtnarstvu.

Tovariš Rihtar, generalni direktor Kemije Impex, ki je izvoznik novomeškega stekla, pravi tako:
— Na ameriškem in italijanskem tržišču in sploh na konvertibilnem področju bi lahko prodali vsaj še trikrat toliko stekla, kot smo ga imeli na voljo. Vedno smo zahtevali blago, toda dobava je bila netočna.

NAROČILNICA

Prosimo, da mi pošiljate Tedensko tribuno na naslov

Priimek in ime: _____

Točen naslov (kraj, ulica, hišna številka) _____

Na vaš tednik se naročam od _____ do _____

Položnico mi pošljite po pošti.

Podpis _____

Casopisno podjetje »DELO«
Ljubljana,
Subičeva 1

VSAK DAN 3 000 000 IZGUBE

S prvim steklom pa je prišlo še večje razočaranje. Lom je bil precej večji, kot so zagotovili poljski strokovnjaki in dobavitelji CEKOP, saj je namesto predvidenih 25 odstotkov znašal več kot polovico. Poljski strokovnjaki niso mogli in vedeli pomagati novomeški stekleni polomiji, zato so nekega dne užaljeni odšli. Namesto predvidenih 11.000 kvadratnih metrov komercialnega stekla so na dan izdelali le približno 3000 kvadratnih metrov za tržišče, vse drugo pa so bile črepinje.

NA JAVNI DRAŽBI

Dim iz 72 metrov visokega dimnika se ne kadi več, stroji so ostali in peči so se že ohladile. Delavci, ki so bili najbolj nejevoljni, so se zdaj že pomirili, kajti v IMV so za vse našli delo. Kaj pa bo s tovarno? Trenutno iščejo kupca, toda vsak se brani tovarne, ki ustvari tri milijone izgube na dan. Se največji milijarder bi s takšnim imetjem naglo propadel. Govorijo o tem, da bi v Novem mestu izdelovali ambalažno steklo. Prav takšne načrte pa imajo tudi v Splitu in Zvorniku, zato bi bila to nevarna igra. Posebna komisija pri gospodarski zbornici SRS proučuje, kaj storiti s tovarno. Morda bodo po krepkih sanacijah spet izdelovali ravno steklo, ker jih je prva šola toliko stala, da bi druga morala biti uspešna.

KRIVCEV NI

Medtem ko tečejo razprave o bodočnosti novomeškega INIS na raznih nivojih, leži ves številni življenjski steklarne v spisu pri stečajnem senatu pri okrožnem gospodarskem sodišču v Ljubljani. Tovarno bodo prodali na javni dražbi. Se prej bodo izvedenci ocenili dejansko vrednost naprav in objektov, stečajno maso pa bodo razdelili upnikom.

GORENJSKA MOŠKA VODA VZDRAMILA MOŠKO KRI

SPOR ZARADI IZVIRA VRČICE

Prijetni vasi pod Jelovico, Kropa in Kamna gorica sta bili sprti že desetletja. Pred vojno in še prej. Potem je prišla ljudska oblast, ki se je borila tudi za bratstvo in enotnost. Kroparji so segli Kamnogoričanom v roke, sicer bolj kislo, pa vendar. Kamnogoričani so segli Kroparjem v roke, sicer bolj kislo, pa vendar. Takšna je bila pač direktiva. Tako so tekla leta svobode in napredka, in sedaj sta vasi spet sprti.

Vsega je kriva moška voda. Gorenjska moška voda, ki izvira na Vrčici; Slovincem že tako znana, da je ni treba posebej predstavljati.

Vasi sta se sprli za lastništvo. Vrčica je namreč prav na meji. Kroparji jo trdijo, da je njihova, ker je bliže Kropi, Kamnogoričani, da je Vrčica že od pamtiveka kamnogoriška.

Kamnogoričani so lepo označili tudi pot od ceste do Vrčice, menda so namestili tudi tablo z napisom o izvihu moške vode. Ta smerokaz pa je sedaj skrivnostno izginil.

— Kroparji so ga sneli, iz jezela sem slišal v Kamni gorici.

V Kropi pa pravijo povsem drugače.

Včasih so bili v baraki pod Vrčico cigani, ki pa so se pred nedavnimi

izselili v Kamno gorico, in sedaj Kroparji pravijo v šali.

— Vi ste vzeli z Vrčice cigane, mi bomo pa moško vodo!

Toda v Kropi imajo z Vrčico tudi resnejše načrte.

VODA Z VRČICE JE VODA IN POL!

— V Kropi se že poznajo blagodejne posledice, odkar se je razvedelo, da na Vrčici izvira gorenjska moška voda, nam je dejal predsednik turističnega društva tovariš Justin Azman. — Opazili smo namreč, da se je povečal obisk v kovaškem muzeju, in nasploh je sedaj v Kropi več turistov.

— Voda, ki izvira na Vrčici, je zares nekaj edinstvenega, in zares bi bilo škoda, da bi neizkoriščena otekala. Ne vem, koliko je voda moška, vem pa, da je izredno zdravilna. Domačin Polde Cvetko je nekaj let bolehal zaradi ledvic. Bolezen se mu je tako poslabšala, da so celo zdravniki dvignili roke, češ da je neozdravljivo bolan. Tedaj so domačini svetovali, naj pije vodo z Vrčice. Po daljšem pitju te vode je Cvetko povsem ozdravel.

GEOLOGI NA VRČICI

Zvedeli smo tudi, da se prav sedaj na področju Vrčice muči geološka ekipa in raziskuje teren.

— Teren okrog Vrčice je nasploh

gospodarsko zelo zanimiv, je povedal tovariš Azman. — Brž ko bodo geološke raziskave gotove, bodo začeli načrtovati cesto, ki bi peljala bliže do izvira na Vrčici. Seveda bo cesta speljana tako, da ne bo motila edinstvene romantike. V kratkem bomo uređili izvir, in slej ko prej bo urejena tudi okolica. Sedaj imamo že precej dokazov, da je voda z Vrčice zares zelo koristna in tudi zdravilna. Če bi ji dodali še nekoliko ogljikovega dvokisa, kar se nasploh dela z mineralnimi vodami, bi bila voda s Kišlega studenca na Vrčici še boljša in okusnejša.

Kroparji se zavedajo, da jim sedaj bije odločilna ura, ko lahko zdravnijo turizem. Pravijo, da se priložnosti ne bodo zamudili.

Seveda pa tudi Kamnogoričani ne držijo rok križem. To so že dokazali, ko so z markacijami označili pot. Upamo pa, da izvir na Vrčici ne bo nov vir razprtij med tema vasema. Dela je za obe dovolj, in če se ga bodo domiselno lotili, bo tudi koristil dovolj za obe.

Kaj pa menijo o izvihu na Vrčici domačini, tako Kroparji kot Kamnogoričani, bomo napisali v prihodnji številki Tedenske tribune.

T. F.

PO NAŠI DEŽELI NEKOČ IN DANES

PRED 100 LETI

● TELEGRAFIČNA ŠTACIJA V VELIKOVČU

V Velikovcu na Korškem se bo vendar napravila telegrafna štacija, akoravno vsa ta reč počez pot gre. Pa saj naše geslo je vselej bilo: »Le počasni napredek!« Pa tudi še druge reči se v Velikovcu na noge spravljajo, namreč telegrafsko društvo in pa pomočno društvo pri ognju. Poslednja naprava bila bi posebno hvale vredna, želeži je le, da vse ne zaspi, kakor se rado godi pri enasih priškah. NOVICE, 1888

PRED 50 LETI

● KOLIKO KRADEJO

Celoška podružnica vojnega žitoprometnega zavoda razglša, da je pri začetku njenih pošiljavah bilo ukradenih iz enega vagona z rženo moko 7 vreč, iz enega vosa prasa 24 vreč, iz dvoje vagonov fine moke 19 vreč, iz enega vagona oprske moke 46 vreč, iz enega vagona prasa 50 kg, iz enega vagona jecmenove moke 14 vreč. Tudi ko podružnica razpošilja odjemalcem manjše množine, velik del igine po držnem ropu. Znamenje casa. SLOVENEK, 1918

PRED 20 LETI

● OBNOVA PODEŽELJA MORA BITI LETOS KONČANA

Letošnji plan obnove v vojni uničenih vasi v Sloveniji, ki predvideva zgraditev 3316 stanovanjskih in 2847 gospodarskih zgradb, so doslej izpolnili s 64%. Vaska naselja obnovljajo obnovitvene zadrge, v katerih so prizadeti kmetje. Tem zadržanem je slovenska vlada dodelila za letošnje leto kredit v višini 200 milijonov dinarjev. Toda kmetje se ne zanašajo samo na pomoč države. V nekaterih krajih, kakor na primer v Beli krajini so s prostovoljnimi delom dosegli 7 kratno vrednost uporabljenih kreditov. Obnova vasi v Sloveniji mora biti končana do konca leta. Zaradi pomanjkanja materiala je nastal v nekaterih krajih, posebno v sezamskem okraju, zastoj. V tem mesecu pa se je zboljšal dobavni položaj, zlasti strešnikov. SLOVENSKE POROČEVALEC, 1948

NADALJEVANJE S 1. STRANI: BO RES VEČ KOT DESET TISOČ OTROK NA CESTI?

OSEMLETKARJI NA RAZPOTJU

kadrov ter strukturo šolstva ustrezno prilagodimo dejanskim potrebam.

Zal pa je tako, da pri tem usklajevanju za letošnje leto ni bilo skoraj nič napravljenega, kajti dokler to vprašanje ne bo rešeno v samih delovnih organizacijah, tako dolgo ne bomo dobili osrednje analize — potreb in stevila — strokovnih kadrov, ki jih bomo potrebovali v prihodnje. Pogledajte, kam nas je pripeljalo množično šolanje ekonomskih tehnikov, administratorov, ko so skoraj v sleherni vasi uvajali, poleg rednih štiri letnih šol, še nekakšne dvoletne tečaje, ki so dali isto kvalifikacijo. Prišli smo do stopnje, ko ne morejo dobiti zaposlitve niti tisti, ki so se redno šolali štiri leta in imajo prav gotovo dosti več znanja kot tisti, ki so se šolali po kratkem postopku.

ENO SO ŽELJE, DRUGO PA MOŽNOSTI

Da, eno so želje, drugo možnosti in tretje bi morale biti potrebe. Pri mladih ljudeh, ki so uspešno končali osemletko, za zdaj obstajajo le želje, ki jih skušajo uresničiti (da se vpšejo na to ali ono šolo, da pridejo do poklica, do katerega imajo nagibenje, ker pa mnogi želje ne morejo uresničiti, ker ni

majo možnosti (bodisi da niso napravili sprejemnega izpita, bodisi da je prevladovalo socialno vprašanje ali celo želja staršev), si pač izberejo nekaj drugega, za kar že v samem začetku nimajo veselja in ga bržkone tudi nikdar ne bodo imeli.

Lani so na zavodih za zaposlovanje delali analizo odločitve učencev, ki so uspešno končali osemletko, in možnost za nadaljnje poklicno izobraževanje in šolanje.

— od 17.454 učencev, kolikor je bilo skupaj vpisanih mest na šolah druge stopnje, se jih je moralo glede na svoje poklicne odločitve in dejanske možnosti vpisa v posamezno srednjo šolo preusmeriti približno 3.346.

Kaj pomeni ta »preusmeritev« za mladega človeka, vsakega posebej, si lahko samo mislimo. Res je, da vsem ni mogoče ugoditi v željah, ki pogosto izvirajo iz neoblikovane odločitve, pač pa le bolj trenutno nagibenje. Pa vendar.

Znano je tudi, da se pri nas vse bolj lahko šolajo le nekateri. Kakor je to navzkriž z našimi socialističnimi načeli, pa je dejansko le real.

Franc Kovač: »V tej zvezi bi bilo pač potrebno spregovoriti o dveh »ilegalnih«, že znanih dejavnostih, ki vse bolj usmerjajo mladino, in to ne glede na poklicne želje in sposobnosti. Ta poklicna usmerjevalca sta zmogljivost internatov ter način štipendiranja in kreditiranja. Neurejenosti na teh področjih hudo prizadevajo otroke s podeželja in iz družin z gnotnimi težavami.

Zmogljivosti internatov ne ustrezajo potrebam in ne omogočajo tujencev vzgojnega dela in dobre oskrbe gojencev. Leta in leta internati niso dobili omenjene vrednih sredstev za investicije, pa čeprav so njihova poslopja v Sloveniji stara povprečno po 70 let. Zato je že skrajni čas, da pri načrtovanju mreže strokovnega šolstva mislimo tudi na zadostno število in zmogljivost internatov. Dejstvo je namreč, da so uka željnim otrokom s podeželja pogosto zaprta pota v tisti smeri srednjega strokovnega šolanja, v katerem vidijo svoj poklic. Mnogo narajenih otrok ostane doma in se v

najboljšem primeru zaposli kot ne-kvalificirana delovna sila, ker nimajo možnosti za šolanje.

Kot vemo, v resnici niso vsi otroci, ki žele v šole, tudi po svojih sposobnostih primerni za nadaljnje šolanje. Na drugi strani pa — če pogledamo položaj v naših srednjih šolah — srečamo v šolskih klopih precej za šolanje neustreznih učencev, kar potrjuje preveliki osep na teh šolah. Ni nedosegljiv cilj, da bi vsi zares nadarjeni otroci imeli dostop na srednje šole, če bi se z njih umaknili manj sposobni. Potrebno je torej: povečati zmogljivosti internatov, preusmeriti štipendijsko politiko in proučiti kriterije za sprejem v srednje šole. Samo tako bomo omogočili mladim ljudem, da se opredelijo ne glede na kraj, kjer stoji posamezna tovarna, ne glede na možnosti štipendiranja in — kar je še bolj nesmiselno — po prostih posteljah v internatih, namenjenih za posamezne šole.

Kako je s štipendiranjem, tako vemo. Posebej je to neurejeno v srednjih šolah, kjer (kolikor jih sploh podeljujejo) dobijo štipendije predvsem dijaki v višjih letnikih in še med njimi precej takih, katerih starši so dobro situirani, dosegaajo pa podpoprečne ali celo nezadostne šolske uspehe.

Slaba štipendijska politika se najbolj kaže v tem, da velik del nadpoprečno nadarjenih učencev iz socialno šibkih družin po končani osnovni šoli ostanejo ne vključeni ali nepravilno vključeni v nadaljnje izobraževanje. Tako navadno ostanejo njihove intelektualne sposobnosti do velike mere neizkoriščene.

ČRNI DNEVI IN BELI DAN

Toda tisti, ki so uspešno dokončali osemletko, imajo vsaj možnost, da se lahko slej ko prej vpšejo v kakšno šolo. Zelo hudo pa je s tistimi, ki osemletke niso uspešno dokončali, starostno stopnjo pa dosegli.

Kam z njimi?

V zadnjih tednih smo nekajkrat slišali: deset tisoč in še več mladih imamo na cesti! Samo letos z dvanaest tisoč mladimi ne vemo kam.

Res je. Samo letos je celo več kot dvanaest tisoč otrok, ki so v sedemdeset letih ali celo v petem razredu končali svoj šoloobveznost. Ni pa res, da se je vseh teh dvanaest tisoč znašlo na cesti.

Po predvidevanjih jih bo vsaj pet tisoč izkoristilo možnosti, da nadaljujejo šolanje v osnovni šoli, kajti zakon jim dovoljuje, da se lahko šolajo vse do sedemnajstega leta. Nekaj sto jih bo ostalo doma na kmetijah. Posebej sedaj, ko smo tudi ta poklic začeli malce bolj vrednotiti. Nekateri so si po sreči ali znanstvih kljub vsemu zagotovili svoje mesto in še odločili za uk (v kmetijstvu in gradbeni stroki je to še možno, čeprav so možnosti skoraj neznatne).

Tako jih ostane še kakih šest tisoč, za katere resnično ne vemo — ne kod ne kam z njimi.

Mnogi bi radi šli »delat«. Takšne želje izraža tudi nekaj sto mladih ljudi, ki so sicer uspešno končali osemletko, pa jim razmere doma narekujejo, da se čimprej osamosvojijo.

Zal je tako, da bo le malo srečnikov, ki jim bo to uspelo. Podjetja in druge delovne organizacije zelo redko izražajo potrebo po mladem priučnem kadru, razen redka podjetja kovinarske in gradbene stroke, kljub temu da so zavodi za zaposlovanje pripravljani tudi finančno podpreti priučevanje oz. strokovno usposabljanje mladine. Letošnje prijavljene potrebe po mladih delavcih do osemnajstega leta starosti pa so tako minimalne, da se jih sploh ne splača omenjati.

Kam potem s temi tisoči mladih, ki jih ni moč nikamor vključiti?

KAM? Vprašanje izzvenilo v prazno. Mnogi se bodo prepustili cesti. In ko bo prišlo do težav, ko bomo priče neprijetnih dogodkov, tedaj se bomo kampanjsko vpraševali: Kako se je to lahko dogodilo? Kako da tega nismo v kralj zatrli? Kako, čeprav smo za vse to vedeli?

J. GOVC

TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA

SLAVONSKI BROD

ZA TRAMVAJE PREPOVEDANO

Lani se je vnel prepis zaradi vagonov, ki jih je zagreško ZTP hotelo uvoziti iz Italije, domači proizvajalci pa bi ostali brez dela. Zdal prihajajo na prvi tir tramvaj.

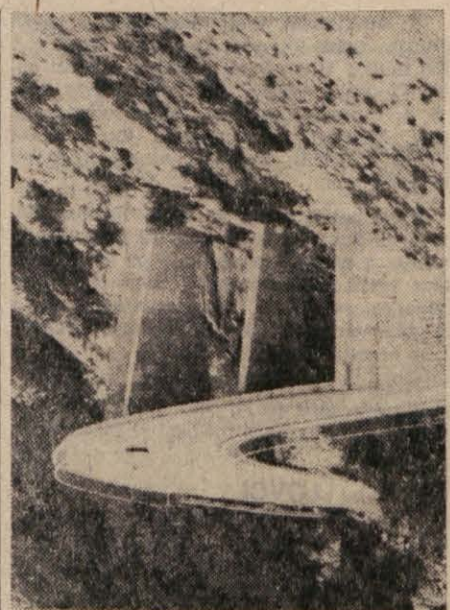
Nekatera mesta so uvozila, ali pa sele hočejo uvoziti tramvaje iz tujine. Podjetje »Djuro Djaković« je zaradi tega protestiralo v Beogradu pri zveznem sekretariatu za zunanjo trgovino. Tovarna »Djuro Djaković« iz Slavonskega Broda namreč izdeluje tramvaje, uvoz pa bi ji lahko prekrizal načrte. 700 delavcev bi kmalu ostalo brez dela, zato zahtevajo zaščito domače proizvodnje, kot delajo to v drugih državah. Cena tramvajev iz Slavonskega Broda je včasih celo nižja od tuje, le da so s tovarno težave zaradi zamud, ki jih povzročajo kooperanti za električno opremo.

Protest v Beogradu je uspel. Uvoz tramvajev je začasn prepovedan.

LJUBLJANA

BOSANSKI ZGLED VLEČE?

Bosenske ceste so v teh mesecih eno samo gradbišče. Doslej najslabše ceste v

CESTE IZ NASIH DENARNIC: v anketo so slovenski občani ZA

naši državi bodo čez nekaj let prenovljene, gradilo celo nekaj novih, dobili pa bodo nekaj tisoč kilometrov asfalta. V Bosni so zelo preprosto uređili težave v zvezi s financiranjem: vse s posojili. Pomagala so domača podjetja in ustanove, posamezniki, veliko pa so prispevale tudi gospodarske organizacije iz drugih republik.

Pred nedavnimi je center za raziskavo javnega mnenja in ljubljani poprašal 2475 slovenskih občanov, ali bi pomagali s posojili, ki bi ga razpisal za moderno cesto Nova Gorica—Ljubljana—Sentilj, 6,5 odstotka anketiranih je za posojilo, približno petina jih je proti, 13,9 odstotka pa si o tem še ni izoblikovala mnenja.

Ce od drugod zares ni kreditov, pa odprimo denarnice!

BEOGRAD

FEDERACIJA IN IZGUBE

Zvezni izvršni svet je spet razpravljal o tarifah za prevoz blaga po železnici. Skupnost jugoslovanskih železnic, zvezna gospodarska zbornica in zvezni zavod za cene se bodo kmalu dogovorili o novih, sedva višjih cenah. Predstavnik zveznega izvršnega sveta so izjavili, da soglašajo s tem, če bodo tarife za prevoz blaga v poprečju samo za 4,8 odstotka višje.

Zvezni izvršni svet pa ni sprejel predloga sindikata delavcev v prometu. Predlagal je namreč, naj bi poslovno zrgubo železnice krili iz blagajne federacije. To bi pomenilo novo obremenjevanje gospodarstva, zato bo železnica še naprej morala voziti z izgubo.

OBLETNICA

ČERNIGOJ SE ODVRAČA OD ABSTRAKCIJE

Znani tržaški umetnik Avgust Černigoj bo v teh dneh praznovan sedemdesetletnico. Po vojni je v Trstu na srednjih šolah dosegel lepe uspehe s svojimi grafičnimi metodami. Vzgojil je več pomembnih mladih grafikov, njegovi učenci so prejeli tudi pomembne nagrade. Poučeval je pravzaprav vse življenje, pred vojno je imel v Ljubljani celo zasebno umetniško šolo. Ukvarjal se je tudi z dekoracijo lajdij, veliko je slikal po cerkvah, že leta 1927 pa se je začel ukvarjati z abstraktnim slikarstvom. Pri sedemdesetih letih zatrjuje, da ni izključeno, da bo začel

spet slikati tako, da ga bodo ljudje razumeli. Vse njegovo življenje prevečata podjeto, velika delavnost in studioznost, zato ni izključeno, da bo ob lepem življenjskem jubileju zares presenetil ljubitelje svoje umetnosti.

SLIKARSTVO

PONAREJEN GENERALIČ

V Zagrebu so odkrili devet slik na steklu, katerih avtor naj bi bil sin slavnega hiebinskega slikarja Ivana Generalića, Josip Generalić. Neka zagrebska ljubiteljska umetniška je ponarejene slike ponudila na prodaj po 1000 novih dinarjev za sliko. Ponudba je bila sumljiva, saj veljajo slike Josipa Generalića navadno od 2500 do 3000 novih dinarjev. Treba je poudariti, da ne gre za imenitne ponarejene slikarja, ampak za hudo naivne ponarede. Na eni izmed slik je zapisana letnica 1957, tega leta pa je bil Generalić, sin v vojski in ni ničesar naslikal. Slike so naslikane na srednji strani stekla in ne na zadnji strani, kot je to običajno. Na steklu pa je pričvrščeno še drugo steklo. Slike so preslikane z reprodukcij in ne z originalov. Slike niso kompletne kopije, ampak elementi z različnih Generalićevih slik sestavljajo na ponaredu novo sliko. Ponarejevalec je pomotoma kopiral tudi delo Ivana Generalića in ga s

podpisom pripisal sinu. Slike so torej ponarejene tako nespretno, da ponarejevalca ne bo težko najti.

POEZIJA

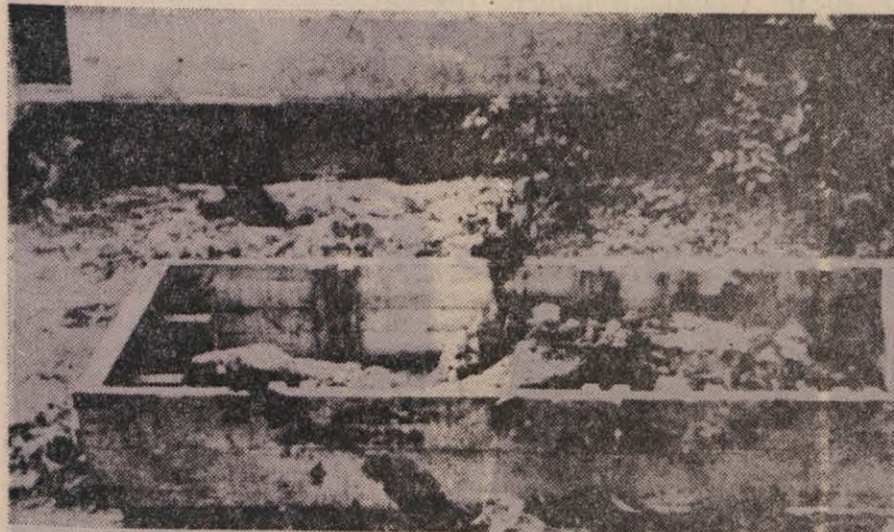
FESTIVAL DELAVCEV PESNIKOV

V Kosovski Mitrovici se je na dan rudarjev Srbije začel drugi festival delavcev — pesnikov Jugoslavije. Organizatorja tega festivala, literarni klub »Trepča« in rudarsko-kemijski kombinat »Trepča«, sta povabila na festival več kot šestdeset udeležencev in gostov iz vse Jugoslavije. Tako so se med številnimi udeleženci tega festivala, edinstvenega v Jugoslaviji, verjetno pa tudi v Evropi, znašli delavci pesniki iz Kragujevca, Reke, Struge, Zagreba, Novega Sada, Beograda in iz številnih drugih mest, prišlo pa je tudi deset delavcev pesnikov iz Kosova in Metohije.

Udeleženci festivala so brali svoja dela razen tega pa so na posebnem simpoziju razpravljali o temi »Delavski razred v sodobni literaturi«. Pomenili so se o tem, koliko se neposredni proizvajalci zanimajo za literaturo in koliko se literatura ukvarja z delavsko problematiko.

KONČNO IZ SOVJETSKIH URADNIH VIROV RESNICA O SMRTI ADOLFA HITLERJA IN EVE BRAUN

NA DVORIŠČU KANCLERIJE

HITLERJEVI POSMRJNI OSTANKI: zažgan zato, ker ni hotel, da bi razkazovali njegovo truplo.

Ožgani ostanki, ki jih je našel Panasov, sta bili trupla Adolfa in Eve Hitler.

Ze trindvajset let velja za zgodovinsko dokazano, da sta Hitler in njegova žena Eva, rojena Braun, s katero se je poročil 28. aprila 1945, umrli 30. aprila 1945 ob 15.30 na blazinjaku v bunkerju kanclerije, da je skupina zvestih privržencev odnesla njuni trupli na kanclerijsko dvorišče, ju polila z dvesto litri bencina in zažgala. Pravi toliko časa pa je negotovo, kako sta zakoncena umrli in kaj se je zgodilo z njuni zoglenimi ostanki. Vse teorije o njihovi smrti temeljijo namreč samo na izjavah Hitlerjevih pristaev in domnevah novinarjev in zgodovinarjev.

Hitlerjev sluga Heinz Linge je, na primer, izjavil, da se je fuhrer ustrelil v levo senico, Hitlerjev šofer Erich Kempka je povedal, da je šlo za strel v usta, berchtesgadensko sodišče, ki je po izjavah 42 prid 25. oktobra 1956 izstavilo Hitlerjev mišički list, pa je uradno potrdilo, da se je Hitler 30. aprila 1945 sam ubil, in sicer s strelom v desno senico.

Tudi resni zgodovinarji in novinarji so imeli omenjene izjave in ugibanja za čisto resnico. Britanski zgodovinar H. R. Trevor-Roper, na primer, poroča: »Padel je en sam strel... Hitler je ležal na blazinjaku, ki je bil prepojen s krvjo. Ustrelil se je v usta. Skoraj identično verzijo zasledimo

pri britanskem zgodovinarju Alanu Bullocku, medtem ko je zahodnonemški novinar Erich Kuby leta 1965 zapisal: »Nedvomno največkrat fotografirani in najbolj dokumentirani človek naših dni je na neznan način izgubil v neznanu Kuby je prvi izrazil tudi domnevo, da se Hitler ni ustrelil ampak zastrupil.

Njegovo domnevo je pred nedavnim na osnovi doslej neznanih dosjejev potrdil sovjetski novinar in zgodovinar Lev Aleksandrovič Beziminski. Z dokumentacijo, ki jo je zbral in objavil v knjigi z naslovom »Smrt Adolfa Hitlerja« in podnaslovom »Neznani dokumenti iz moskovskih arhivov, Beziminski ni ovrnil samo trditve zahodnih avtorjev, ampak je postavil na laž tudi dva svoja slavna rojaka, ki sta o Hitlerjevi smrti širila napačne podatke. Maršal Georgij Žukov je namreč v juniju 1945 povedal novinarjem: »Našli nismo nobenega trupla, ki bi ga lahko identificirali za ostanke Adolfa Hitlerja. Mogoče je, da je Hitler v zadnjem hipu pobegnil z letalom.« Stalin je na poudarski konferenci pripovedoval ameriškim predstavnikom, da Hitler živi in da se je verjetno naselil v Španiji ali Argentini.

V resnici pa sta Stalin in Žukov najkasneje od sredine maja vedela, da je Hitler mrtev, in tudi to, kako je umrl.

Dan po zavetju kanclerije, 2. maja, se

Gardni nadporočnik Aleksej Aleksandrovič Panasov je 5. maja 1945 dejal v zapisnik, da je skupaj z vojakom Ivanom Dimitrijevičem Curakovim »v mestu Berlinu na območju Hitlerjeve kanclerije našel ožgani trupli (truplo ženske in truplo moškega) in ju spravil na varno«. Panasov, četovodja obrambnega oddelka 79. sovjetskega strelskega korpusa, je še pristavil: »Trupli sta tako zogleneli, da ju je brez drugih podatkov nemogoče identificirati.«

je podpolkovnik Ivan Isajevič Klimentko v spremstvu dveh oficirjev, petih sovjetskih vojakov in nekaj Nemcev, ki so skupaj s Hitlerjem živeli v podzemskem bunkerju, odpeljal proti porušeni kancleriji. Ob 17. uri je skupna našla trupla Goebbelsa in njegove žene. Pri obdukciji, ki so jo opravili nekaj dni kasneje, so sovjetski zdravniki ugotovili, da se je Goebbels zastrupil s ciankalcijem. Tretjega maja so sovjetski vojniki našli trupla Goebbelsovih otrok Helge (12 let), Hilde (11 let), Helmuta (9 let), Holde (8 let), Hedde (6 let) in Heide (4 leta), ki so bili prav tako zastrupljeni. Potem ko so trupla otrok odpeljali, so iskali naprej. Okrog 21. ure so v izsušenem zbiralniku vode za gašenje, v katerem je ležalo nekaj mrtičev, zagledali truplo, za katerega so prvi hip domnevali, da je Hitlerjevo. Zaradi zakrpanih nogavic, ki jih je mrtev imel na nogah, pa so podvomili o pravilnosti svoje domneve in pustili truplo, kjer je bilo.

Naslednjega dne je Ivan Curakov v lijaku, ki ga je izkopala bomba, opazil človeške noge. Ljaka so odšteli ter našli moško in žensko truplo, ki ju je Klimentko dal zaviti v odevje in zakopati, ker je pomno postal prepričan, da je truplo z zakrpanimi nogavicami vendarle Hitlerjevo. Izkazalo se je, da se je zmotil, in trupli

Hitlerja ter njegove žene so še enkrat odkopali. V istem lijaku so našli tudi trupli Hitlerjevih psov Blondija in Wolfa.

Petega maja je Klimentko napisal poročilo: »Trupli sta ležali v bombnem lijaku, tri metre od vhoda v Hitlerjev zasebni bunker.« Osmega maja so sovjetski zdravniki obducirali Hitlerjevo truplo in kot dokazni material shranili mostiček, sestavljen iz devetih zob zgornje čeljusti, in osmojeno spodnjo čeljust, v kateri je bilo petnajst zob. Ze naslednjega dne so začeli iskati Hitlerjevega zobozdravnika dr. Huga Blaschkeja, ki pa ga niso mogli najti.

Vse sreče so imeli z Blaschkejevim pomočnikom, dentistom Fritsom Eichtmannom, ki so ga 11. maja odkrili v taborišču Schwanebeck. Eichtmann, ki je v jeseni 1944 Hitlerju zaradi vnetja dlesni zlati mostiček iz enajstih zob skrajšal za dva zoba, je zobovje iz zoglenelega trupla brez oklevanja spoznal za Hitlerjevo. Zadnje dvome pa so končno razpršili rentgenski posnetki iz Blaschkejeve kartoteke, ki jih je sovjetskim preiskovalcem izročila zobozdravnikova pomočnica Käthe Heusermann.

O tem, da je Hitler mrtev in da je truplo, ki so ga našli na kanclerijskem dvorišču res njegovo, ni bilo več nobenega dvoma. Po obdukciji in identifikaciji so fuhrerjeve ostanke sežgali in pepel raztresli v veter.

DOKUMENT O OBDUKCIJI IN VOJASKI ZDRAVNIK SARKOVSKI

OSTANKI STEKLENE AMPULE V USTIH

URADNO POROČILO SOVJETSKIH ZDRAVNIKOV O OBDUKCIJI HITLERJEVEGA TRUPLA

Na ostankih od ognja poškodovane ga trupla, ki so nam ga poslali v 163 cm dolgem, 55 cm širokem in 53 cm visokem lesenem zaboju, smo našli na robuht osmojeno 25 x 8 cm velik kos rumene tkanine, ki bi bil lahko del triko srajce.

Ker je truplo močno poškodovano, je mogoče starost oceniti samo približno. Umrli je po vsej verjetnosti star 50 do 60 let. Visok je 165 cm (meritev ni točna, ker je tkivo zoglenelo), desna golenica je dolga 39 centimetrov. Truplo je močno zoglenelo in zaudaria po osmojenem mesu. Del lobanjskega spoda manjka. Ohranjeni so deli zatilnice, leve senčnice, spodnji deli linčice in nosnice ter zgornja in spodnja čeljusti.

Desna stran lobanje je močnejše ogreva od leve. Vidni so deli od ognja poškodovanega možgan in možganske mreže. Niti na obrazu niti na trupu ni kože. Ohranjeni so preostanki zoglenih mišic. Ob nosnici in zgornji čeljustnici je več drobnih razpok. Jezik je zoglenel, konica jezika je trdno zagodeneta med zobe zgornje in spodnje čeljusti.

V zgornji čeljusti je deset zob, ki so povezani z mostičkom iz rumene kovine (zlata). Mostiček je pritrjen na koreninah drugega levega in drugega desnega sekalca in je sestavljen iz štirih zgornjih sekalcev (2112), dveh podočnikov (43), prvega levega kočnika (4) ter prvega in drugega desnega kočnika (45). V prvem levem sekalcu je vdelana ploščica iz porcelana, ki ima v spodnjem koncu črn madež. Pri drugem sekalcu, podočniku in kočniku na levi strani ter pri prvem in drugem sekalcu in prvem kočniku na desni strani gre za običajne porcelanske ploščice, ki so na zadnji strani pritrjene na mostiček. Desni podočnik je preoblečen s krono iz rumene kovine (zlata). Mostiček je za drugim (verjetno napačno namesto »za prvima, op. prev.) kočnikom na levi strani posebno obtegan.

Spodnja čeljust leži v osmojeni ustni votlini. V njej tiči petnajst zob, izmed katerih je deset umetnih. Zobna skelena je modrikasta, ob koreninah pa rumenkaste barve. Naravni zobje — sekalci (2112) in prvi desni kočnik (4) — so precej izrabljeni. Četrty, peti, sedmi in osmi zob na levi strani so umetni, iz rumene kovine (zlata) in sestavljajo krono, ki je pritrjena na tretjem, petem (v mostičku šestem) in osmem (v mostičku devetem) zobu.

V ustni votlini smo našli drobce stekla, za katere smo ugotovili, da so delci stene in dna ampule iz tankega stekla.

Mišice na vratu so zoglenele. Rebra na desni strani manjkajo. Desna stran prsnega koša in trebušne votline je

popolnoma zgorela. Skozi odprtino je videti desno pljučno krilo, jetra in črevesje. Spolovila so zoglenela. V modniku, ki je sicer osmojeno, vendar ohranjen, je samo eno — desno — modo. Desna roka je zelo osmojena, nadlaktica in kosti v podlakti so zlomljene in zoglenele. Izsušene mišice so deloma črne, deloma rjave barve in ob dotiku razpadajo na pokamezna vlakna. Ohranjeni so osmojeni ostanke (približno dve tretjini) leve nadlakti. Prosti konec nadlaktice je zoglenel in strli iz izsušenega tkiva. Tudi obe nogi sta zogleneli. Manjka precej mehkega tkiva, ki je zgorelo in odpadlo. Kostji so deloma razpadle. Ugotovili smo zlom desne stegenice in desne golenice. Levo stopalo manjka.

Leva notranji organ je normalna. Pljuča so na površini črne, v notranjosti pa temno rdeče barve. Sluznica zgornjih dihalnih poti je temno rdeča. Srčna prekata sta polna strjene, rdeče rjave krvi. Srčna mišica je šilava in podobna kuhanemu mesu.

Jetra so na površini črne barve, deloma osmojena, v notranjosti rumeno rjava. Ledvici sta nekoliko skrčeni, njun kožnati ovoj je brez težave mogoče oluščiti. Površina ledvic je gladka, vzorec zabrisan, videti so, kot bi bile kuhane. Sečni mehur vsebuje 5 kubičnih centimetrov rumenkaste seča. Vranica, ledvodec in črevesje so močno ožgani in deloma popolnoma črni.

SKLEP
Po sodnomedicinski preiskavi deloma zgorelega trupla neznanega moškega je komisija prišla do naslednjih ugotovitev:

1.) ANATOMSKE KARAKTERISTIKE TRUPLA

- a) telesna višina: približno 165 cm
- b) starost: 50 do 60 let
- c) levega moda ni mogoče najti
- d) za identifikacijo najpomembnejša anatomski najdba je zobovje s številnimi umetnimi zobmi, kronami in plombami.

2.) VZROK SMRTI

Na truplu, ki ga je ogenj močno poškodoval, ni najti znamenj nasilne smrti ali smrtno nevarnih obolenj.

Po ostankih steklene ampule v ustni votlini... po značilnem vonju grenkih mandljev... in sodnomedicinski analizi notranjih organov v katerih je bilo mogoče dokazati cianske spojine... komisija sklepa, da je smrt povzročila zastrupitev s ciansko spojino.

PRIZORIŠČA BOJEV ZA SAIGON

Odkar so čete južnovietnamske fronte nacionalne osvoboditve letos med svojo »stet-ofenzivo« prvič odločno prenesle boje v Saigon in celo popolnoma okupirale nekatere njegove dele, južnovietnamska prestolnica ne pozna več miru. Kljub na videz nepropustnemu obroču 75 ameriških, saigonskih in korejskih bataljonov od letošnjega januarja še ni minil mesec, da ne bi sile FNO na raznih mestih predirje obroč in zasedle kak del Saigona ali pa vsaj postavile znotraj obroča izstrelišča za rakete, s katerimi so potem obsule mestno središče. Prav te dni ameriško vojaško poveljstvo v Južnem Vietnamu spet poroča, da je zvedelo za nove infiltracije partizanov in da je torej v kratkem spet pričakovati hujski napad.

TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA TEDENSKA TRIBUNA

NAJSLABSI NA SVETU: nikjer tako malo plavalcev in toliko utopitev

od sto ljudi plava le pet. Med neplavalci je tudi veliko mladih. V neki beograjski srednji šoli so hoteli z anketo ugotoviti, koliko je neplavalcev. 69 odstotkov učencev je odgovorilo, da ne zna plavati. Po končani anketi so ugotovili, da je položaj še slabši. V bazenu se je izkazalo, da jih od sto plava le dvajset.

Avgusta bodo v Srbiji odprli 180 šol za plavanje, te pa bo obiskovalo 10.000 neplavalcev.

SMUCANJE
POLETNA SMUKA
Nekako na sredini poti med Ratecami in Trbižem leži v obronku gozda prijetna vasica St. Antonio. Nič koliko tisoč turistov se je še pred dobrim tednom mirno vozilo mimo, sedaj pa se zažuden ozirajo v živo zeleni breg. Postavili so namreč plastično smučišče.

POLETNA SMUKA PRI TRBIŽU: tako kot pozimi

na katerem je moč smučati kot na običajnem, malo tršem snegu, z vseni elementi običajne tehnike smučanja in običajno zimsko opremo. Smučišče je dolgo petsto metrov in petdeset široko, kar povsem zadostuje za prijetno nedeljsko smučarjstvo.

Ob smučišču je seveda tudi žičnica, in tako je sredi poletja zrasel nedaleč od Trbiža smučarski center. Naj povemo, da smo na smučišču srečali prve naše smučarje, ki so smučišče zelo pohvalili. Cena za deset voženj je tisoč lir.

BIROKRACIJA MRTVEC SE NI PRITOŽIL

Občinski sodnik za prekrške v Ivangradu si je pulil lase, kljub temu pa ni mogel privabiti na zaslišanje obdolženega Milica Dašića, kmeta iz vasi Polica pri Ivangradu. Dašić je prišel v spise sodnika za prekrške zato, ker je na trgu prodajal ovce, čeprav za živino ni imel zdravniškega potrdila.

Sodnik je poklical obdolženega na razpravo, pa spet ni prišel. Poslal mu je nekaj vabil, a ni ga bilo. Sodnik je že začel razmišljati o tem, da bi ga privedel s silo, takrat pa je nekdo od sorodnikov obdolženca sporodil, da je Milica Dašić umrl pred štirimi leti.

Ko je to izvedel, je sodnik ustavil postopek, pod odločbo pa je napisal pravni

nauk: »Nezadovoljna stranka se lahko pritoži v roku osmih dneh po prejemu te odločbe.«

Obdolženec se ni pritožil.

ATRAKCIJA NAMESTO BIKOBORBE ROKOBORBA

Ze 200 let vsak avgust organizirajo pod Grmečem bikoborbe, ki jih obišče nekaj tisoč ljudi. Letošnje bikoborbe so pravkar minile. Srečali so se bikji iz vasi pod Grmečem. Iz neznanih razlogov je bik iz vasi Sanice pobegnil iz improvizirane arene, zato je brez boja zmagal bik iz vasi Jelešinovac. Tisoč ljudi je protestiralo zaradi takšne odločitve, zato se je vnel množični pretep. Med gledalci bi bilo gotovo še več poškodovanih, ko milica ne bi bila umirila razdraženih gledalcev.

PONAREJEVALCI KUP PETTIŠOČAKOV

Pisali smo o ponarejenih starih pettišočkih. Izkazalo se je, da zadeva ni bila tako nedolžna, kajti že dni so odkrili se kup ponarejenih bankovcev. V obtoku so

v Zagrebu, na Reki, v Beogradu, Vinkovcih, le v Slovenijo jih za zdaj še ni bilo.

Od kod ponarejeni bankovci? Zagrebški preiskovalci so odkrili 801 bankovec pri prijateljih ženske, ki je v priporu in katere ime še ni znano. Priznala je, da je ponarejene bankovce shranila pri prijateljih. Ponarejanje je bilo že v razmahu, kajti človek iz vasi Stari Miklanovci je te dni izjavil, da je po ugodnem tečaju zamenjal pri neki ženski 6000 DM, vse za stare pettišočake. Povedal je tudi ime in naslov ženske. Ko so organi UJV odšli na ta naslov, so ugotovili, da ženske s tem imenom niče ne pozna.

O ženski, ki je v priporu, trdijo, da je glavna razpečevalka ponarejenih bankovcev. Vedo tudi to, da je pred nedavnim prišla iz Zahodne Evrope, kjer je živel nekaj let. Izgovarja se, da je bankovce dobila od mladenčca, katerega ime ni znano. Dostoj se ugotovili, da je skozi njene roke šlo 657 ponarejenih bankovcev.

DOPUSTI REGRES JE ŠEL PO GRLU

Rudnik »Kreka« je dal rudarjem v Lučavcu garantna pisma za dopust, torej nekakšen regres. Rudar z mesečnim zaslužkom pod 40.000 dinarjev je dobil za vsak

NOVELA

ŽARKO PETAN

CASANOVA IN POL

Z Marjanom sva sedela za kavarno-
ško mizico in srebrala turško kavo.
»Povedal ti bom imenitno zgodbo,«
je rekel Marjan.

»Je plavalasa ali črnolasa?«
»Plavalasa.«
»Pripoveduj!« Odkar sem videl —
še kot rosi mladenič — Marilyn Monro
v nekem ameriškem barvnem filmu,
so mi plavalaske neizmerno všeč.
Izjeme to pravilo samo potrjujejo.
»Kakšna je bila, mislim v postelji?«
Marjana je moje direktno vprašanje
spravilo v slabo voljo.

»Ti nikoli ne boš postal pravi Casanova,«
je rekel. »V postelji so si vsa dekleta
podobna. Samo nekatera so bolj
potrudijo. To je vse. Če pa že hočeš
vedeti, bila je pridna delavka. To
dame je najbolj važna uvertura.
Igraš sah?«

»Igram. Samo ne razumem. V kakšni
zvezi je sah s tvojo zgodbo?«
»V sahu zmaga tisti, ki nadigra na-
sprotnika v otvoritvi. Prav tako je v
ljubezni. Važen je začetek. Če prav
zadeneš, je zmaga samo še vprašanje
tehnik.«

»In kako si ti začel?«
»Prva. Prvič sem jo videl lansko
leto v Portorožu na plesu. Bila je v
družbi z mamico in papanom. Zato
sem se zadovoljil samo s tem, da sem
jo gledal. Ves večer. Vztrajno in hkrati
ne preveč žaljivo. Skratka, opazila me
je.«

»Ze vem,« sem ga prekinil. »Potem
si izkoristil trenutek, ko si je šla na
stranišče popraviti pričesko. Diskretno
si jo počakal pred vrati, jo ogovoril...«
»Motiš se. To bi bilo vendar preveč
preprosto, vsakdanje. Dekletom so všeč
komplicirane situacije. Prvi večer sem
jo samo gledal. Takisto naslednji večer.
Punca je bila vsa iz sebe. Postajala
je čedalje bolj zmedenja. Priča-
kovala je, da jo bom kar pri prički na-
skočil. Očitno je imela doslej opavsko
samo z banalnimi ljubimci, ki skušajo
matirati deklet v treh potezah! Ama-
terji! Moja prva poteza je bila nekaj
izrednega, nepričakovanega. Napisal
sem ji pismo.«

»Kakšno pismo?«
»Pismo, v katerem sem jo povabil
na sestanek, rendez-vous d'amour.«
»Kje pa si izvedel za njen naslov?«
»Tepec! Pismo sem ji osebno izro-
čil. Sem preden je utegnula kaj vprašati,
sem izginil.«

»Pa je prišla na rendez-vous
d'amour?«
»Ne. Izvedel sem, da je naslednje
jutro odpotovala z mamico in papanom
domov, na Dunaj.«
»Aha, bila je Dunajčanka.«
»Prisna. Tipično Schnitzlerjevo
sladko deklet.«

»Vidiš, zavoljo predolge uverture si
zamudil odlično priložnost.«

»Motiš se. Čez šest mesecev mi je
odgovorila na pismo.«
»Kje pa je izvedela za tvoj naslov?«
sem se še bolj začudil.

»Za vsak primer vedno napišem na
hrbni strani svoj naslov.«
»Pametno.«

»Opravila se je, ker ni prišla na
sestaneček. Moje pismo je po naključju
našla v poletni torbici. Najprej se ni
mogla spomniti, čigavo je to orumeno-
lo sporočilo. Potem se ji je nenadoma
posvetilo. Spomnila se je prijetelega
mladeniča iz Portoroža... Nikar se ne
nasmihaj! Od daleč sem videti še kar
mlad. Sicer pa sem navzlic štirim kri-
žem v dobri fizični kondiciji. Veš, sie-
derno jutro telovadim. Dvigujem uteži.
To je imenitno za trebušne mišice...
Kje sem že ostal?«

»Pri njenem pismu.«
»Aja. Na žalost sem ga izgubil. Zad-
nje case sem zelo zamišljen. Najbrž
preveč delam.«

»Najbrž,« sem pritrtil. »Je to ko-
neč zgodbe?«
Marjan se je na široko zasmel.
»Kje pa! Zapravljal sem si njen pri-
imek. Pisala se je Trenker. Tako kot
sloviti avstrijski hribolazec. Si videl
pred vojno njegove filme?«

»Ne. Pred vojno še nisem hodil v
kino.«
»Skoda. Veliko si zamudil.«

»Je bilo deklet Trenkerjeva sorod-
nica?«
»Ne sprašuj tako bedasto! To me
dekoncentrira.«

»Oprost, toda ti si začel govoriti
o Trenkerju, mar ne?«
»Trenkerja sem omenil samo zato,
ker mi je pomagal, da sem si zapomnil
njen priimek. Temu pravimo mnemo-
tehniko, urjenje spomina... No, šel
sem na centralno pošto in si izposo-
dil dunajski telefonski imenik. Pa reci,
koliko Trenkerjev je v imeniku?«

»Nimam pojma.«
»Sedemindeset.«
»In vsi so hribolazci?«
»Tepec!«
»Bil sem globoko užaljen. Z roko
sem pomahal natakarku, da želim pla-
čati.«

Marjan je rekel: »Povej, te zanima
moja zgodba ali ne? Če te ne zanima,
te ne bom več moril.«
»Zanima me, samo ne dovolim, da
me kar naprej žališ.«

»Oprost... Torej, v imeniku je bilo
sedemindeset Trenkerjev, sedem-
indeset... pomisli!«
»In kaj si storil?«
»Začel sem kombinirati. Dekle je
bilo gotovo iz boljše družine, o tem

ni bilo dvoma. Papa je bil videti kot
kakšen trgovec ali mesar. Trebušast
in plešast. Mama pa je imela klobuk.
Takšnega iz slame, okrašena z umet-
nim cvetjem. Neokusno! Boljše dunaj-
ske družine, to menda veš, stanujejo
v prvem okraju. Trenkerjev v prvem
okraju je bilo trinajst.«

»Nesrečna številka. Priznam, tvoja
kombinacija je bila odlična. Naredil
si vse, kar je bilo v tvoji moči. Niče-
sar si ne moreš očitati. Partijo si iz-
gubil zavoljo neumnega naključja. Če
bi se na primer deklet pisalo Holz-
binder, bi gotovo uspel.«

»Dragi moj, kako slabo me poznaš.
Nisem takoj vrgel puške v koruzo. Na-
pisal sem trinajst pism enake vsebi-
ne: Draga gospodična Trenker, zgodila
se je grozna nesreča. Moje stanovanje
je uničil velkanski požar. Zgorelo je
prav vse. Tudi Vaše ljubezljivo pismo
z naslovom vred. Zatorej mi v obratno
pošto odgovorite, če ste Vi tista gos-
podična Trenker, ki je bila lansko le-
to v Portorožu z mamico in papanom...«

»Stavim, da se je oglasila taprava
gospodična Trenker.«
»Stavo si izgubil.«
»Kaj, se ni oglasila?«
»Oglasile so se kar tri gospodične
Trenker. Vse tri so v pisnih zahtevah,
da so se lansko leto spoznale z menoj
v Portorožu.«

»Nerodna situacija.«
»Niti ne. Začel sem se dopisovati
z vsemi tremi, z Ingrid, Brigitte in
Ulo.«

»Priznam, da me je Marjanova
vztrajnost močno prizadela. Kako si
razrešil ta zapleteni klobčič?« sem
vprašal z rahlim upanjem, da se je
navsezadnje zgodba vendarle tako za-
sukala, da je potegnil Marjan krajši
konec.

»Zelo preprosto. Najprej me je ob-
iskala Ingrid, teden dni pozneje pa še
Brigitte.«
»In katera izmed njiju je bila tvoja
znanka iz Portoroža?«

»Nobena. Toda obe sta bili zelo
čedni. Pravzaprav sta bili pravi lepoti-
ci. Zda sem pisal še Uli, naj pride k
meni na obisk.«
»Bo prišla?«
»Kajpada.«
»Kdaj?«
»Jutri.«
»Ze jutri?... No, upam, da bo Ula
taprava.«

»Nič hudega, če ne bo. Sicer pa, če
se prav spominjam tisto deklet iz Por-
toroža ni bila nič posebnega. Noge je
imela predebele. Takrat na plesu sem
jo gledal samo zato, ker pač ni bilo
nobene boljše.«

ART BUCHWALD

NA ZEMLJI NI ŽIVLJENJA

Na planetu Veneri je zavladala
ta teden veliko vznemirjenje. Prvič
je znanstvenikom z Venero uspešno
poslali satelit na Zemljo.

Satelit je pristal na področju,
ki je del New Yorka.

Zaradi odličnih vremenskih raz-
mer in zelo močnih signalov so do-
bili znanstveniki zelo dragocene
podatke o možnostih pristanka na
Zemlji. V Venerinem inštitutu za
tehnologijo so priredili tiskovno
konferenco.

»Po uspešnem pristanku našega
satelita na Zemlji,« je izjavil pro-
fesor Zig, »smo ugotovili, da na
Zemlji ni življenja.«

»Kako ste prišli do te ugotovitve?«
je vprašal urednik Venerine
večerine zvezde.

»Zemljina površina na področju
Manhattana sestoji iz trdnega ce-
menta, na katerem ne more ničesar
uspeti. Nadalje je ozračje
zasiheno z ogljikovim monoksidom
in drugimi življenjsko nevarnimi

plini in zato verjetno nihče ne bi
mogel tega zraka vdihavati.«

»Kakšen vpliv bo imelo to dej-
stvo na naš načrt pošiljanja leto-
čnih krožnikov na Zemljo?«

»Morali bomo vzeti s seboj ki-
sik, to pa pomeni, da bodo naši
leteči krožniki težji kot smo prvot-
no predvidevali.«

»Ste ugotovili kakšno nevar-
nost?«
»Poglejte fotografijo. Tale mra-
čni oblak, ki plava nad Zemljino
površino, nas bo prisilil k nadalj-
njim raziskovanjem, preden bomo
poslali na Zemljo prebivalce Vene-
re. Tukaj vidite tudi nekaj, kar je
podobno reki, toda naš satelit je
ugotovil, da je voda v tej reki po-
polnoma okužena in ni primerna
za pitje. Torej bomo morali vzeti
s seboj tudi svojo vodo, in to bo
naš leteti krožnik še bolj obreme-
nilo.«

»Kaj pa so ti drobni črni made-
ži na sliki?«

»Tega še nismo natančno ugotov-
ili. Zdi se, da so nekakšni kovinski
predmeti, ki se premikajo po
prohah. Ti predmeti izpuščajo ne-
kakšne smrdljive pline in včasih
tudi trčijo drug v drugega. Teh
prog in teh kovinskih predmetov
je toliko, da med njimi nikakor ne
bi mogli pristati z našim letelim
krožnikom — gotovo bi trčili.«

»Kakšni predmeti pa so to, ki
štrlijo v višino kot stalagmiti?«

»To so nekakšne formacije, ver-
jetno iz granita. Ponoči se znotraj
svetijo. Profesor Glom jih je ime-
noval nebobičinke, ker se mu je
zdelo, kakor da bi se dotikali ne-
ba.«

»Profesor Zig, zakaj pa sploh iz-
dajamo milijone in milijarde za
pošiljanje letelih krožnikov na
Zemljo, če pa tam sploh ni življe-
nja?«

»To je pa zato, če bomo lahko
vzdržali v ozračju Zemlje, potem
bomo lahko vzdržali vsepovsod.«

ne more smotiti. Pri tem pa pozabljajo,
kako nihče ne more preprečiti, da ne bi
računalnik delal za sleparja.«

Strokovnjaki sicer pravijo, da je za
zdaj nemogoče izdelati pošten računalnik,
vendar so novejšie tipe računalnikov že ne-
koliko izpopolnili, tako da so zanesljivejši
in da je lažje kontrolirati njihovo delovanje.
Hkrati pa so začeli računalnike uporabljati
za kontrolo nekaterih drugih naprav; v ne-
katerih velikih podjetjih z njimi kontrolirajo
avtomatske telefonske pogovore, tako da
da se ne more več kdo iz New Yorka pogo-
varjati s svojo ljubico, ki je na dopustu na
Havajih, na račun podjetja. Z razvojem
avtomatskega telefonskega omrežja bi
nemara kazalo tudi pri nas naročiti nekaj
takih računalnikov.

— preračunano 120 N din. Vse je bilo v
redu, dokler ni Guilleminet zlezal pod mi-
zo, da bi za pošten denar snel podvezo z
noge, kot se spodobi. Tedaj pa je 17-letna
nevesta planila pokonci in vzkliknila: »Ne,
Emil se me ne sme dotakniti! Poživžgam
se na tradicijo!«

Zenin in nekateri svatje so se postavili
na nevestino stran, toda orjaški Emil si
ni dal ničesar dopovedati. In ko ga je ne-
koliko skušal zadržati, jih je dobil po želju-
sti. Vnel se je vsesplošni pretep. Priza-
nesli niso niti poročni torti. Svate, ki so
se vneto borili za tradicijo in proti njej,
je šele policija spravila vsakebilo. Pa ra-
njencev so morali prenesti v bolnišnico,
nesrečni Emil pa se je znašel v zaporu —
brez podveze.

OBICAJI

KRVAV SPOPAD ZA PODVEZO

V neki vasi v Franciji so se svatje po-
šteno spoprijeli zaradi nevestine podveze.
V vasi namreč še vedno spoštujejo lepo
staro navado, da po končani svatbi na
dražbi prodajo nevestino podvezo. Kdor
pomudi največ, sme podvezo sneti prav z
nevestine noge. Izkupilec od dražbe dobe
lokalne dobrodelne ustanove.

Tokrat je največji kupček pomudi ženi-
nov bratranec, 37-letni Emil Guilleminet

ZAKONI

STROKOVNI NASVETI

Ameriška znanstvenika ginekolog
William Masters in psihologinja Virginia
Johnson sta enajst let v laboratoriju pre-
iskovala seksualne navade 382 žensk in 312
moških ter nato izdala svoj bestseller »Sek-
sualne reakcije«. Do leta 1970 nameravata
svojo prvo knjigo dopolniti z delom s pred-
videnim naslovom »Seksualna disharmo-
nija«, namenjeno zakoncem, katerih seksu-
alno življenje ni normalno.

Poleg s tiskanimi sta dr. Masters in nje-

WILLIAM MASTERS: pomoč ob času

KMETIJSKA ZADRUGA
„BRDA“
DOBROVO

ZLATA BRIŠKA REBULA: - BRIŠKA REBULA

je eno izmed najkvalitetnejših slovenskih belih vin. Odlikuje se s sijočo zlato-zelenkasto barvo, z nežnim vonjem in odličnim subim okusom in je izredno osvežujoče ter zgodno vpliva na prebavo. Nenadomestljivo je pri ribah, pečen in ocvrti perutnini, jehd z belim mesom in hladnih jedeh. Najprimernejša temperatura tega vina pri serviranju je 9 do 11 stopinj Celzija.

BRIŠKI TOKAJ

je visokokvalitetno aromatično belo vino, izšolano s primernim staranjem v leseni posodi Kisline so zmerno. Priporočljivo je kot aperitivno vino. Primeren je pri predjedeh in juhah, ravno tako dobro izpolnjuje ostale jedi. Najprimernejša temperatura tega vina pri serviranju je 10 do 12 stopinj Celzija.

BRIŠKI MERLOT

je visokokvalitetno vino temne rubinaste barve, s svojstveno armo, izvrstno dišeče, z bogatim bou-
quetom, ki ga pridobi z večletnim naravnim staranjem. Nenadomestljivo je pri suhem mesu, na
žaru, pri svinjini in divjačini. Odlično izpolnjuje pikantne sere.
Najprimernejša temperatura tega vina pri serviranju je 16 do 18 stopinj Celzija.

SLADKA SPROSTITEV

Sedeš k mizi in časa prijateljica ti je družabnica; izprazniš jo in se počutiš boljše. Klic življenja
postane tedaj v tebi močnejši, uživaš v zlatorumeni in rdeči barvi, ki jo je vino vzelo iz jutranjih in
večernih izpolnitve. Človeške skrbi se umikajo in iz srca se ti izvije zdravica zase, za prijatelje, za vse.
Samo koder pazljivo Goriški Brd leži od reke Soče v bližini Nove Gorice. Valovitost pokrajine, sredo-
zemsko podnebje in frišasta tla nudijo zelo ugodne pogoje za rast najkakovostnejših sort vinskih trte.
V sredini te prelepe sončne pokrajine je močna vinska klet, ki po najkakovostnejših znanstvenih in
tehnčnih dosežkih predeluje grozdje in neguje vsa vina tega območja.

BRDA CVETOČI VRT GORIŠKE DOBROVO SRCE BRD

Vina iz Dobrovega so vina velikega slovesa, nenadomestljiva k ribam in pečenemu mesu. Starana so
po klasičnem sistemu, plemenitega vonja in odkrite harmonije okusov, ki živo odražajo skrbno enolo-
gijo, ki so jo vina napravila skozi čas znamenito in plemenito.

BOLNIŠNICE

SMRTI ZARADI LAKOTE

V umobolnici »Doktor Bernardo Etche-
pare«, kakih 80 km od Montevidea, je naj-
manj 50 ljudi umrlo od gladi, 40 pa jih
je v kritičnem stanju in jih skušajo rešiti.
V glavnem so to starci in otroci.

Zaradi gladi so začeli pacienti umirati
že v februarju. V bolnišnici »Etchepare«
je kakih 2800 bolnikov, ki so vsi zelo revni
in si ne morejo privoščiti privatnih klinik.
Nekateri bolniki, ki so videli, v kakšnem
obupnem položaju so, so začeli prostovolj-
no odklanjati piclo hrano (oves, riž, krom-

pir in le redkokdaj košček mesa), da so
si tako skrajšali agonijo.

Vzrok naj bi bil v pomanjkanju, ki je
zajelo ves Drugvaj in je vlada morala sko-
po odmerjati sredstva za bolnišnice.

Ko se je razširila pretresljiva novice,
da je samo v juniju in juliju umrlo 40 lu-
di zaradi lakote, je vlada uvedla natančno
preiskavo. Novi minister za zdravstvo Wal-
ter Ravenna je odobril dobavo živeža in
zdravil v umobolnico »Etchepare« in še v
nekaterih druge bolnišnice, kjer je polo-
žaj prav tako kritičen.

UMORI

KONEC »ZALOSTNEGA JEANNOTE«

V pariškem predmestju so v prtljainiku
peugeota 404 našli truplo Jeana-Alberta
Panseranija, prestreljeno s štirimi krogla-
mi. Panserani je bil desna roka Joja Atti-
ja, zloglasnega gangsterja iz pariškega pod-
zemlja. Najetih morilcev še niso našli,
vendar pa policija ve za človeka, ki je te-
sno povezan z umorom »Zalostnega Jean-
note« (pajdaji so ga imenovali tako, ker ga
nikdar niso videli nasmehnjane). Gre za
Barthelemya Guerinja — ki mu pravijo
Memé, Guerini sicer že nekaj časa sedi v

zaporu, ker je osumljen, da je dal umo-
riti Clauda Mandroyana, da bi tako ma-
ščeval svojega brata Antoina — »Napoleona
marseskega podzemlja«, ki je bil ubit leta
1967. Memé je prepričan, da je njegovega
brata dal ubiti prav »Zalostni Jeannot«, ki je
Antoina Guerinja skušal izsiljevati.

Po mnenju policije so zločin opravili
plačanci, ki jih ni najel nihče drug kot
Memé, ki ga pri tem zapor ni prav nič
oviral.

Guerini - Memé, ki še kar naprej trdi,
da ni kriv, je pred kratkim prošil, naj ga
začasno izpuste, vendar zaman. K temu
je pripomogla tudi pravkar objavljena
knjiga o marsejskem podzemlju, ki jo je
napisal novinar Eugen Saccomano. V knji-
gi »Banditi iz Marsellae« je Saccomano brez
pomislekov opisal različne zločine, pri ka-
terih so sodelovali tudi nekateri ugledni
državljanji. Njegova knjiga prica, da zvijo
v Marsellu življenje, kot so ga živeli v
Chicago pred 40 leti v času prohibicije.
Saccomano opozarja, da je stveio ži-
ciinov v Marsellu štirikrat večje kot drugod
in da je vsak 12 prebivalec zapi-
san v policijske kartoteke. Tu vsesplošno
vlada zakon podzemlja s svojim »častnim
zakonikom«, ki zapoveduje molčečnost pred
sodniki, s svojim tajnim sodiščem (Antoi-
ne Guerini je imel velik vpliv nanj) in s
svojimi plačanimi morilci, ki s streljo so-
dijo raznim Panseranjem.

PETER O'DONNELL VABILO NA ONI SVET

Direktor je z očinnim naporom zapri ustia in se zagledal v Ransomea. »Tam je ... tam je kontrolna plošča,« je prišlo iz njegovega izsušenega grla. S tresočimi se nogami je zakoračil v kot dvorane in odprl v steno vdelana, kovinska vrata.

Modesty je sedela v veliki termi cerkvi muzeja. Mimolito je šest minut, odkar je bila odšla iz muzeja. Razen nje je bilo v mračni cerkveni ladji še kakih osem ljudi. Vsi so bili zatopljeni v molitve.

Moski se je zarežal. »Morda pa je komu bolj za 40.000 dolarjev kot pa zate.« Osuplo ga je pogledala. Vendar njen obraz ni nicesar izdaljal. Zmgnila je z ramo in rekla: »No, in?«

bili dve zeleni postelji s tankima žimnicama in zloženiimi rjuhami. Na drugi strani sobe so bila še ena vrata. Bila so odprta. Tam je bilo strniše in umivalnik. Okna ni videla.

»Pravzaprav ne,« je počasi odvrnila. »Kakšna norica sem bila, da nisem takoj uganila. Tista zadeva v Lizboni z Geracejem — saj to je bil samo test. In ti si si ga izmislili. Ti si edini, ki je vedel, da bom takrat v Lizboni.«

tudi da si si izbrala Lizbono. Tu lahko prodáš za suho zlato — ni omejitve,« je rekla. »Zaradi napredka. Hudumano si se popravila. Zelo dobra si bila noooj!«

PETER O'DONNELL VABILO NA ONI SVET

»Govorimo rajši o postu,« ga je prekinila Modesty. »Dosti dela imam še.« Delgado se je sklonil naprej. »Res ga imaš, ljublja. Čaka te cel oddelek. Torej ne trajmo časa. Prvič: vsak od vasu dobi 50.000 funtov šterlingov za opravljeni posel. Izplačali vam bodo na roko. To je realna kupčija. Drugič: kakih izsiljevanj se vama potem ni bati. Politična plat le operacije bo najdražnji posel, kar jih je bilo kdaj opravljenih.

Modesty Blaise se je vrnila k postelji. Slektja je kopanjo obleko in sminčila v kratke hlače. Willie je pogledal od risbe in vprašal: »Si že gledal. Med njima ni bilo skrivnosti.«

»Nekaj ur.« Govorili je prav tako odrezano in mirno kot ona. »Nisem mogel slutiti, kaj hočejo, toda misli sem si, da bodo tudi tebe pripeljal. Smola. Kaj hočeš, kar je je.«

»Naj tvojemu prijatelju.« »Naj tvojemu prijatelju.« »Naj tvojemu prijatelju.« »Naj tvojemu prijatelju.«

VIST

volna, svila
in
sintetična
tkanina

**kdor ponudi DONAT
ponudi
zdravje**

GILBO

Novi kombinirani plinsko električni štedilnik

- prihranek na času in denarju - 5 plinskih gorišč
- 4 plinska gorišča in električna plošča
- 4 plinska gorišča in 2 električni plošči
- pečica kurjena z električnim tokom
- vgrajena razsvetljava - omarica za plinsko bombo
- grill naprava

Garancija - servis - rezervni deli - dobava takoj

COSMOS

inozemsko zastopstvo
LJUBLJANA, Celovška cesta 32, telefon 313-062
MARIBOR, Grajska 7, tel. 22-654
KOPER, Trgoavto, JLA 25, tel. 21-620
CELJE, Avto-Celje, Ljubljanska 11, tel. 21-80

ŽIVLJENJSKI ELIKSIR

VITAMINI LSD

Nikar se ne ustrašite, ne gre za tisti LSD, s katerim si ameriški beatniki spreminjajo vsak dan v meglo živahnih drogiranih vizij in iluzij in si zavestno kvarijo telesno in duševno zdravje. Ne, naš LSD je življenjski eliksir, brez katerega ni pravega zdravja. Res, da naših vitaminov ne najdete v medicinskih knjigah in tudi ne v kuharskih knjigah. Zato pa so od pamtiveka potrebni, kot je zemlji potrebno sonce po dežju: to je eliksir, sestavljen iz treh spojin - ljubezni, smeha in dela.

Vsi trije pojmi sodijo skupaj, zakaj brez ljubezni in smeha in dela ne moremo živeti. Samo z njimi ostajemo sveži, zdravi in mladi.

L KOT LJUBEZEN

Vsakdo, ki ima srečo, da mu ljubljenej človek vrača ljubezen, gleda na svet z drugačnimi očmi. Tega pač ni treba na dolgo pojasnjevati. Gre samo za to: ali dajemo sami dovolj ljubezni? To velja za ljubezen v družini kot za tiste, ki so sami.

Vitamin L, ljubezen ima velik vpliv v življenju. Z njim si dolgo ohranimo mladost. Zatorej se moramo najprej vprašati, ali dajemo dovolj ljubezni ljudem v svoji okolici. Seveda bomo vselej pripravljene potrditi, da je dajemo »celo preveč« - toda v tem je precej samoljubnosti, zdaj vse reči presojamo s svojega zornega kota. Kaj, ko bi se nekoč pogledali z zunanjega zornega kota? Ta metoda ni slaba, lahko jo uporabimo za vse življenjske probleme:

Vzemite kos papirja in svinčnik in potegnite črto od zgoraj navzdol po sredini. Dobili ste dve polji. V prvo poljo napišite seznanjene ljudi, ki jih imate radi, v drugo pa seznanjene tiste, ki jih ne marate. Zdaj na roko na srce in bodite do kraja pošteni, saj lista ne bo nihčebral in ga boste po vtipitju vrgli v smeti.

Pojdite po vrsti in premislite, kaj vam je pri zapisanih ljudeh simpatično in kaj nesimpatično, katere njihove lastnosti cenite in katere vas odbijajo. Seveda brez predsodkov! Ko boste vse dobro preudarili, boste prav vedeli, kaj bi si pri svojih soljudih želeli. Zapišite torej te »zahteve« na drug papir. Na primer: vljudnost, taktičnost, nežnost, ljubeznivost, uvidenost itd. Zdaj pa pazorno preberite ta seznam želja. In potem se vprašajte: Kako pa je z menoj? Mar od drugih zahtevate, naj bodo vljudni, taktični, nežni, ljubeznivi, uvideni - sami pa ste čisto drugačni? Ne, če ste popolnoma odkriti, si boste morali priznati, da tudi sami niste brez nadev in vrzeli. Vendar naj vas to ne potne. Smisel te preizkušnje je vendar v tem, da se sami popravite, ne da bi popravljali druge! Samo tako boste lahko ljudem, ki so vam blizu, dajali vitamin L, ki nas vse obranja mlade - in ga tudi sami od njih prejemamo.

In če naj bo to vaša trdna namera, tedaj si v srce - ali na papir - zapišite stvar »veselilski rok«, ki ne bo nikdar izgubil svoje veljave: Cesar sam ne maraš, tudi drugim ni prav. Če boste imeli to pravilo vselej pred očmi, boste kmalu zaživel v drugačnem vzdušju. Deležni boste priljubljenosti, ki jo daje samo vitamin L.

S KOT SMEH

Smeh je sol življenja. Kdaj ste se zadnjič od srca nasmejali? Ko boste zvečer premišljevali o iztekajočem se dnevu, premislite tudi,

POPRAVEK

V prejšnji številki se nam je na tej strani zgodila nesreča: naslov »Moj otrok ima prav« bi se bil moral pravilno glasi »Moj otrok ima raka«. Ne zamerite nam.

UREDNIŠTVO

ali ste se kdaj smejali. Smejati bi se morali namreč vsak dan, če drugega ne, vsaj smehljati. Zakaj, je vseeno. Lahko je šala smešen klobuk, ki ste ga videli na cesti, film ali kaj drugega - glavno, da se smejete. In glavno, da noben dan ne mine brez smeha! Ne recite, da nimate smisla za humor. Vsak človek ga ima, le da nekateri bolj izrazitega, drugi manj. Napravimo poskušnjo s tole anekdoto:

Cirkuska predstava. Velikanski lev v kletki. Približa se mu lepo deklica s kocko sladkorja med zobmi. Pomiga levu in lev gre počasi k njej in ji vzame sladkor iz ust. Bobni zaropotajo in občinstvo zaploska. Tedaj se oglasi iz mikrofona: »Što tisoč dinarjev tistemu, ki se to drznost upa ponoviti!«

Tišina.

Potem v zadnji vrsti zavpije navdušen moški: »Jaz... samo leva odpeljite iz kletke!«

Ste se zdajle zasmejali? Ali vsaj namuznili? Se vam anekdota zdi vsaj ljubka? Če je tako, tedaj imate smisel za humor. Če pa ni, tedaj je zdravljaj ni rečeno, da ga pogrešate - morda le moških ne poznate. In če jih ne poznate, morate zamujeno čimprej nadoknaditi.

D KOT DELO

Spet smo pri stari metodi odkritosrčnega premišljevanja. Torej: ali ste res prepričani, da ste danes pošteno delali? Da ste delali, kot bi morali? Vseeno, kaj ste delali. Ali pa ste med delom mislili na tisoč drugih reči in čakali samo, da boste lahko oddirjali domov, oziroma, da bo dan minil?

Glejte, delo, ki vas veseli, je tretji sestavni del življenjskega eliksirja. Sreča ni v počivanju. Sreča je v delu, ki raste izpod vaših rok ali iz vašega duha. Počivanje je dobro za telo in duha sele po dobro opravljenem delu - nikdar zaradi samega sebe. Zato mora vsak mlad človek stremeti za tem, da si bo dobil delo, ki ga bo lahko dolgo leta zanimalo in razveseljevalo. Seveda to ni zmeraj mogoče, toda stremeti je mogoče.

Karkoli počnete, počnite z zavestjo, da delo ohranja mladost. In zato, ker hočete dolgo ostati mladi, se vsak dan sproti testirajte: ste danes delali z dobro voljo ali ne? Če niste, poskusite jutri najti več zadovoljstva v delu. In pojutrišnjem še več. To je življenjska telovadba, ki krepi duha.

PA ŠE DODATKI

Tudi določene navade imajo v vašem življenju pomenljivo vlogo. Nekateri vas postarajo, druge mladijo. Recimo: vstajate zjutraj deset minut prej kot zadnji hip. Lahko si potisnete uro naprej, nič ne de. Samo, da se izognete brezumnemu hitenju in slabi volji že navsezgodaj. Ze prejšnji večer si pripravite obleko. Ze prejšnji večer pogrnite mizo za zajtrk. Preden greste nakupovat, si na listek napišite vse, kaj boste kupili. Prihranili si boste tekanje in jezo. In tako naprej.

Tudi dom vpliva na vaše razpoloženje in torej na vaše zdravje. Imate v stanovanju cvetje in rože? Če ne, si jih nemudoma kupite, jih denite v lepo vazo, zelene rože v lončku na palico. Ni važno, kakšne so - lahko si jih nabereš na polju, samo da vam bodo razveseljevale oko. Soba bo takoj prijetnejša, četudi bo nebo zunaj sivo in bo lili brezupen dež. In kot rečeno, denar pri tem ne igra vloge, saj greste lahko po cvetje na travnik (sprehod vam bo samo koristil).

Se to: je vaša soba barvita? To ne pomeni, da morate imeti zbirko divjih barv po stilih in kavču in stenah. Preveč divjih barv gre na živce. Potrebujete

NIKDAR NE SMETE RECI: »Za to sem prestaral!« (Foto: J. Znidaršič)

te namreč harmonično kombinacijo, ki daje prostoru veselo noto. Če imate pretirano pisano sobo, tedaj nekaj barv odstranite. Če pa imate dolgočasno sobo, tedaj nekaj barv dodajte. Položite rdečo ali tirizno blazino na siv naslonjač: videli boste, da bo soba takoj vznemirljivo prijazna. Pojdite torej zdajle po stanovanju in pregledajte, ali diha iz njega harmonija - kar po vrsti, v dnevno sobo, spalnico, kuhinjo. Tudi v kopalnico. Z barvitimi brisačami in kuhinjskimi cunjami boste naredili čudež in vesel dom bo vas in vašo družino vsak dan sproti razveseljeval in pomagal, da bodo trije življenjski vitamini LSD nenehno navzoči.

In, prosim, od danes naprej pozabite na stavke, kot »Za to sem prestaral! Ne, da bi hoteli biti po vsej sili zunanje mladi - mladi morate biti po srcu. Drugače boste težko živeli v svetu, ki kar naprej govori o mladosti. Kot potrebujejo nekateri vitamini razne

dodatke, da so učinkoviti, tako potrebujejo tudi naši vitamini LSD take dodatke: razen tehle, ki smo jih samo prej omenili, je zelo imeniten dodatek sprememba.

Kaj pomeni to? To pomeni, da morate vsaj dvakrat na teden poskrbeti, da se bo dan drugače končal kot druge dni. Pojdite v kino ali v restavracijo ali na obisk, vsekakor pa ne čepite doma. Če ste vajeni prav vsako nedeljo preživeti doma, tedaj sklenite, da odslej ene nedelje v mesecu ne boste preživeli doma, marveč zunaj. Pojdite v naravo ali na razstavo ali samo po mestu gledat izložbe. Pa tudi ples vam ne bi škodil in kozareček za dobro voljo (ne preveč, da ne bo mačk!), če ga prenesete. Naj zaključimo z našo metodo: napišite si vozni red za ves teden - in si obvezno rezervirajte dva večera za spremembo. Boste?

M. E.

A. TÜLLMANN: LJUBEZENSKO ŽIVLJENJE

ZELO HRUPNI MLADOSTNIKI

Osvojili so naslove v časopisih, izložbe in plakate. Ljudje, ki se ukvarjajo z reklamo, skrbno pazijo na reagiranje mladih ljudi, ki jih še nedavno nihče ni vprašal za njihovo mnenje. Danes so postali resna sila - naj jih sodimo tako ali drugače.

Sami si skušajo ustvariti lasten slog - seveda ne prav vsi - slog, ki naj bi se v vsem odlikoval od sloga odraslih. Važni, čeprav zunanji atributi življenjskega sloga so oblačila, cigareta, žvečilni gumi, gramofoni, motorizacija.

Njihova drugačnost, ali vsaj želja, da bi bili drugačni, pa se ne omejuje samo na zunanost. Hočejo tudi drugače čustvovati, drugače živeti in čisto drugače ljubiti. Hočejo imeti političen vpliv, ker se jim zdi, da bi sami lahko svet pravičnejše oblikovali.

Sociologi, psihologi in zdravniki ugotavljajo, da današnji mladostniki telesno hitreje zorijo kot duševno. To

morda drži, toda še pomenljivejši motiv za hotenje po drugačnosti je brzokone nerazumevanje, ki nanj naletijo ljudje današnjice.

Po eni plati današnji svet naravnost obožuje mladost, mladostni videz in mladostno moč, po drugi plati pa skušajo mlade ljudi po vsej sili zadrževati v penicah in pod varstvom. To protislovje pa mladi ljudje le težko dojemajo in prenašajo. Razen tega jim je civilizacija vzel vzornike. V prejšnjih stoletjih, da, desetletjih, je doraščajoči človek vedel, kakšno vlogo bo nekoč igral v življenju. Družinska tradicija in vzgoja sta mu jo bili predpisali. Dandanes si mora iskati poklic se v letih, ko je bil prej že zdravljaj samostojen.

Krivde za to ne smemo valiti samo na vojne zmešnjave tega stoletja, čeprav nedvomno nosijo svoj delež krivde. Tudi niso poglavitni vzrok razme-

re v tej ali drugi deželi. Razvoj, kakršen je, naletimo namreč v vseh kulturnih deželah sveta.

Severna Amerika, ki je moderno civilizacijo pritrjala najdlje, je prva občutila njene posledice, toda evropske dežele so ji hitro sledile. Tudi iz evropskega vzhoda prihaja dovolj poročil, da imajo tudi tamkaj težave z mladostniki, in celo Azija gleda tega ni imuna. Tu je Japonska, ki se je nenadoma in odločno pogrnala v tehnično revolucijo. Tu je Kitajska, ki se je zdramila iz tisočletne, strogo uokvirjene tradicije (tudi družinske tradicije, ne samo družbene). Kjer je bil patriarhalni življenjski slog posebno izrazit, je revolucionarnost mladih se zlasti bučna in protislovja še zlasti burna in krčevita.

V vseh filmskih metropolah izdelujejo filme, ki se ukvarjajo s problemi mladih. Televizija in tisk skrbita, da so na dnevnem redu. Če jih med se-

boj primerjamo, tedaj moramo priznati, da imajo dvoje stičnih točk. To je spopad mladih s svetom odraslih, z večerajšnjim svetom, hkrati pa spopad v vrednotenju spolnih problemov. Zgodnja zrelost in neizkušenost tirajo mladino v zmedo in težave, iz katerih ne najde izhoda drugače kot s hrupnim protestiranjem in zahtevami.

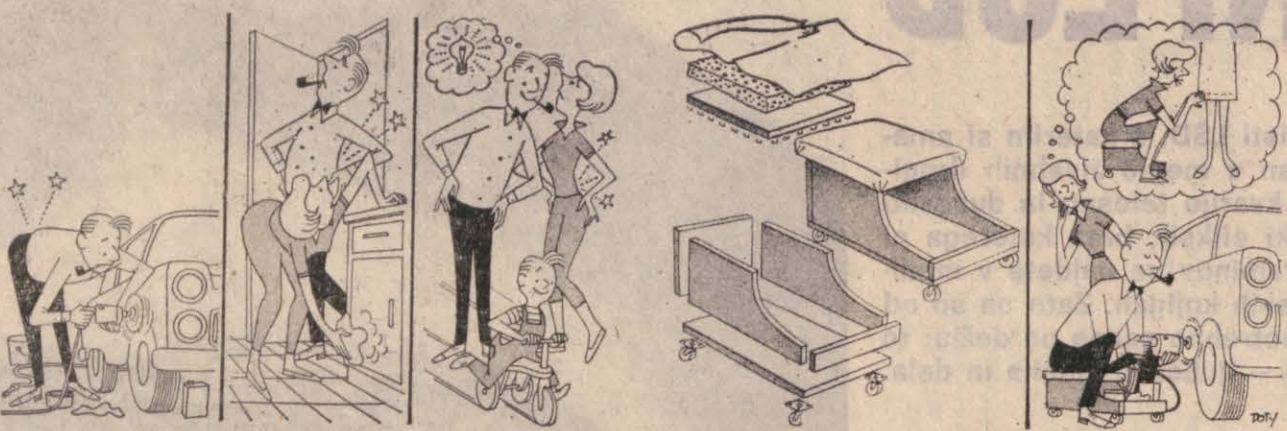
Seveda pa ta proces - ki ima korenine v splošno razviti civilizaciji - prav tako prizadeva tudi odrasle. Le da odrasli znajo ohraniti notranjo trdnost in stare, tradicionalne vrednote. Mladina pa si mora te vrednote šele pridobivati, jih spoznati, da bi se v kasnejših letih lahko nanje oprla. Razen tega je današnja mladina glasnejša in radikalnejša kot pa previdni in zadržani odrasli. Prav zaradi te glasnosti se zdijo njihovi problemi odraslim bolj negativni kot pa v resnici so.

PRIHODNJIC: KONTRACEPCIJA

PRAKTIČNI NASVETI

NAREDI SI SAM

BREZ BESED

RAZNE DIETE

DIETA ZA ŽELODČNE BOLEZNI

Dieta za te bolezni zahteva lahke jedi in majhne porcije. To pa pravzaprav koristi vsem ljudem, posebno v vročih poletnih dneh. Dieta za bolezni želodca ustreza torej poletni hrani.

Pravila za to dieto so:

1. uživati mnogo mleka, skute in solate
2. kuhano ali na žaru pečeno meso in namasteno meso namesto mastne pečenke,
3. dušeno mlado zelenjavo namesto težko prebavljivega zelja,
4. kot maščobo uporabljamo maslo, smetano, olje in margarinu.

PRVI OBED

Sveža jed iz korenja, ribji cmoki, jabolčna smetana, zelenjavna omaka.

Korenje: 50 g korenja drobno nastrgamo in zmešamo z jedilno žlicco smetane ali jogurta, nekaj limoninega soka in ščepecem sladkorja. Če želodce nastrganega korenja ne prenese, ga moramo drobno naribati ali celo zmečkati ter mu odvzeti sok.

Ribji cmoki: 150 - 250 g rib, ki smo jim odvzeli kosti, osolimo, poskropimo z limonovim sokom in zmeljemo skupaj z napol zmehčanim želatini in precejšnjo količino petušjega ali mletkega mesa. Maso dobro premešamo, pripravimo cmoke in jih skuhamo v slani vodi.

Zelenjavna omaka: skuhamo četrtilitrsko mleko, mu dodamo najprej moko, nato pa še jajčni rumenjaki in mnogo sekljane petušje ali kopr. Zelo dobro je ta omaka v kombinaciji z rižem, kateremu smo dodali 5 g surovega masla.

Jabolčna omaka: približno 100 g jabolčne čežane serviramo z žlico stepene smetane

DRUGI OBED

Rdeča sirotka, telečja rolada s cvetačo, banane.

Rdeča sirotka: sok 1 rdeče pese, majhno jabolko, polovico pomaranče zmešamo z osminko litra sirotke, nekaj medu in limonovega soka.

Telečja rolada: Košček telečjega mesa (nekako 100 g) osolimo, namažemo s paradiznikovo mezo, potresemo s surovo zeleno in petušjim in zvijemo. Dušimo v 5 g masti in nekaj vode. Nazadnje dodamo 2 žlici kisle smetane in 5 g moka. Rolad ne smemo močno zapeti ali močno začiniti, ker bi prvo kot drugo želodce preveč razdražilo. Serviramo s krompirjem, ki smo ga potresli s petušjim in 150 g kuhane cvetače, ki smo jo zabelili z 10 g svežega masla.

Oskropljena banana: polovico banane premežemo z 1 žlico sadnega želera in 30 g dobro zmešane skute s smetano.

TRETI OBED

Paradiznikov sok, jajčna jed s šunko, sadna solata.

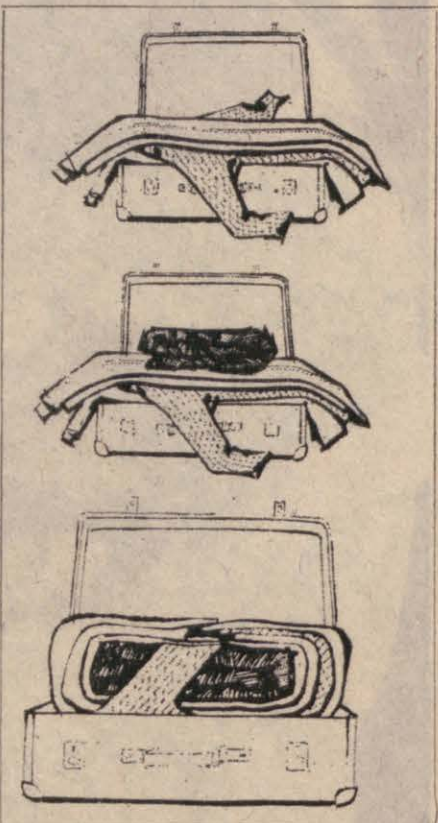
Paradiznikov sok: 100 g soka zmešamo z dvema žlicama sladke smetane, nekaj soli in sladkorja.

Jajčna jed s šunko: eno jajce zmešamo s štiriimi jedilnimi žlicami mleka, 30 g nemastnih kuhanih kock šunke, soljo in muskatom. Maso damo v posodo, pomazano z maščobo, in jo kuhamo v vodni kopeli. Zraven serviramo krompir, ki smo ga potresli s peteršiljem, da je bogatejši z vitamini.

Sadna solata: pripravimo jo iz sadja, ki je bolnikom z obolenim želodcem dovoljeno (banane, ananas, mandarine) in jo le malo osladimo. Močno osladiti jedi namreč pospešujejo tvorbo kisline v želodcu, kar lahko povzroči težave. Solata naj stoji nekaj časa pokrita.

PRIHODNJIČ: DIETA ZA SLADKORNO BOLEZEN

PRED POTOVANJEM

ALI BO ŠLO VSE V KOVČEK?

Marsikdo je pri kovčku zelo nebojčen. Posledice so kmalu vidne: komaj se odpravimo od doma, že se jezite. Kovček teži naprej ali nazaj, kar vas pri nošnji ovira. Ali ste res brez pomisleka spravili vse težje stvari na eno stran kovčka?

Ze udobno sedite v vlak ali avtobusu, ko vas v trenutku presine vprašanje: ali ste vzeli s seboj sončna očala, šivalni pribor, kaj pa copate, toaletni papir, pisalo in obehalnik?

Le zakaj niste pred potovanjem vzeli v roke kos papirja in zapisali že dan ali dva prej vsega kar bi vam utegnilo koristiti na potovanju? Če ste leni za pisanje, bi si lahko pomagali drugače. Vse potrebne stvari bi nalagali na določeno mesto, dolagali počasi se tiste, ki ste se nanje spomnili kasneje, in imeli tako točen pregled čez vse, kar mora z vami na pot.

Ob kovčku se je nabrala že cela gora potovalnih potrebščin. Zdj nastopi problem, ki se ga večina ustraši. Kam z vso kramo? Kaj pride v kovček na dno in kaj na vrh? Kaj v potovalno torbo? Hočete ali nečete - najprej boste opravili, če se boste lotili sortiranja.

V kovček boste zložili obleke, perilo in težje reči, v potovalno torbo pa drobnejše in stvari, ki jih boste potrebovali za prenočevanje, če je potovanje vednevno.

Zdj pa na delo. Na dno kovčka razprostrite brisačo, tako da bo po dolžini visela čez kovček. Nanjo zložite vse perilo, razen moških srajc. Potem brisačo zgrnite z obeh strani, da bo perilo pokrito.

Ob daljši zadnji steni je ostalo še nekaj prostora, tja spravite čevlje in copate. Vsak par posebej denite v plastično vrečko. Tako ne bo samo lepo spravljeno, ampak bo tudi dobro viden, copate pa bo ste otipali celo v temi, če se boste pozno zvečer znašli v gostišču v planinski koči - mogoče brez luči.

Naslednja plast v kovčku so pletenine: puloverji, brezokavnički, jopice. Sem spadajo tudi krila. Gube skrbno poravnajo.

mo, še lepše pa se obdržijo, če jih na no-tranji strani pripravimo z nerjavečo bučko. Morda se niste pomislili, da bi se vam plis-rano krilo najbolj obvarovalo v podolgo-vači plastični vrečki ali stari najlonski no-gavici?

In že ste pri vrhu kovčka. Najtežje je spravljati obleke, plašče, suknjiče, jope. S svilenim papirjem bo šlo vse lažje. Naložite ga pod reverje, če pa morate obla-čilo prepogniti, denite vmes debelo pa-pirnato klobaso.

Ali pa poskusite še nekaj. Vse daljše stvari, kot so plašči, hlače in suknjiči, zlo-žite po vsej dolžini v kovček. Tudi rokavi naj visijo čez rob. Na sredo oblek po-ložite lepo zložen kopalni plašč, jutranjo haljo ali kakšno drugo mehkejšo stvar. Zdj dobesedno ovijte sredino z obleka-mi od vseh strani, tako da ne bo nikjer gub. Na cilju boste presenečeni, kako tudi ne!

M. G.

DOMAČA KUHINJA

SOČNE LUBENICE

Pradomovina lubenic je Afrika. Temno-zeleni plodovi z rdečim mesom in črni-mi semeni so izredno sočni, kar je nji-hova glavna odlika. So pa tudi bogati mi-neralnih soli, zelo osvežujoči in lahko pre-bavljivi.

Lubenice niso posebno aromatične, za-to njihov večkrat nekoliko plehki okus iz-boljšamo z raznimi dodatki. Posebno jim prija kanček maraskina, ruma, vermuta ali kozarček vina.

Osvežujoča pijača z lubenico: Lubeni-co narežemo na drobne kocke, denemo v skledo, potresemo s sladkorjem in po-kapljamo z limoninim sokom. Dobro ohla-jeno porazdelimo po kozarcih in zalije-mo s poljubnim sadnim sokom, ki ji do-polni okus. Med sok izbiramo: sok gra-pfruita, jabolčni ali grozdni sok.

Lubenica s sladledom: Lubenico ope-rmo, narežemo z lupino vred na velike khrlje, ki jih nalozimo na desertne krož-nike. Na dobro ohlajene rdeče rezine po-razdelimo različne vrste sladolede, ki ga pripravimo sami ali ga kupimo v mlekar-ni. Poiščemo vanilnega, čokoladnega in ru-movega oziroma punčevga. Kocke sladole-da lahko pomešamo ali nalozimo na vsa-ko rezino po eno vrsto.

Lubenica v solati: Lubenico narežemo na večje kose, dodamo enako narezano dinjo in nekaj temnih grozdnih jagod. So-lato potresemo s sladkorjem v prahu in zavijemo vanilnega sladkorja ter pokap-jamo s poljubno alkoholno pijačo. Skle-do postavimo v hladilnik, pred serviranjem pridenemo še nekaj kock ledu, da je so-lata ledeno mrzla. Ledu naj ne bo preveč, da solata ne bo zvodnela.

A. K.

BRALKE SVETUJEJO

PLESEN NA ZIDU

Plesen na vlažnih zidovih odstranimo takole: raztopimo en del salicilne kisline in pet delov spirita. V to namočimo lene-no krpo in kos vate ter vsa mesta, ki jih je napadla plesen, zgrgnemo. Plesen takoj izgine in se dolgo časa ne pojavi več. To sredstvo je zlasti priporočljivo za odstranje-nje plesni z zidov, ki jih pozimi ne ogreva-mo.

MOJCA

Kaj, ko bi vaš nadobudni sprevednik najprej do konca spoznal življenje brez vaše asistence? Prav nobene potre-be ni, da bi medtem, ko se gre svoje nadvse izvirno filo-zofiranje, vlačil za seboj za-ljubljeno osemajstletno dek-le.

Prvič: nima prav. In drugič: dovolj stari ste že, da mislite s svojo glavo. Ko se bo izpe-telinil do konca (če se bo, ve-veda), naj spet potrk. Med-tem za vrata skrbno zakle-nite!

VOJAKOV OBUP

Spoznal sem jo pred meseci na plesu. Bil sem s prijate-ljem. On je plesal z njo, ona pa je pogledovala proti me-ni. A nisem si jo upal pristi za njo. Obsedel sem pri mi-zu. Pa mi ni zamerila. Pri sa-lovo sva si izmenjala. Potem sva si redno diposo-va-ja in si želela, da bi se

KRIŽANKA

TRIJE MUSKETIRJI

HE HE HE, STA VIDELA Z...
PRAV ZABAVNO...
VES, ČAS SE MI JE
ZDELLO, DA SEM GA
POLOMIL!

TODA ZARAJ IMA
GULIKOZA MEZ,
JAZ PA NE,
LE KAKO NAJ
GA ZVEZEM!

MENEZ!
TI BOŠ
MENE
ZVEZALZ!
POSLUŠAJ!

SE NE ODVEZETA MOJIM
FANTOV, TE PAJ PRICI
PRELUKIJAM!
NO, NA JELO!

HEJ, STOJTA...
MENA NE BOSTA
UBOGALA TE
NAPRIMBENE
ZABE!

MOLZI,
NESRE-
ČNIK!

ZABODEL
TE BO!

...KAR NAJ
POSKUSI!...
TALE
TO MOJEM
SE SIRA NE
PRELUKIDA!

KAJ?

NA, KAR IMAJ!
PA ZAJET VZEMI,
REVA!

GRRR...
TO SO BILE
TVOJE
ZAJNJE
BESEDE!

MACHNA PREVARA,
MALI MOJ...
SURBELD ME JE LE
DA NE BI ZGREŠIL.

JA NEVART
TAKEGA...
LEP JE
KADNE Z...
UPAM, DA GA
NISI SPRAŠVAL...

T...T...
T...SIL
T...TOREJ...
P...P...

KRG!

TOLIKOKRAT SVA SE JE
SREČALA, DA BI ME SE
LAHKO POZNAL...
NO TO POT
SI BOŠ POSTENO
ZAPOMNI
S KOM SI MEL
OPRAVKA!

NE, NE,
MILOST...
NISEM
VEDEL!
RES NE!

JAZ TE
NAUČIM
KOZIH
MOLITVIC!

OBEJ,
SKOZI OKNO
MI JE PADEL!

PUSTOLOVSCINE CISCA KIDA

LJUBI, NAJ
TI OBRISAM TO
KREDO! PREVEČ
SI BLEJ!

NI KREDA! MOKA JE!
KLOVINI JO UPORAB-
LJAZO!

POČAKAJTE! SE VEDNO NAJ
JE MALO ZA NOČNO STRAZO!
JE PRUDBO SE POPARJI
NAM, POŠAST NE
BO ODVEŠ!

TAKO JE STRAŠNA PRI-
KAZEU STRAZILA GOVE-
DO VGO NOS...

AMIGO, SEDAJ KO
NI VEČ POŠASTI,
POJDEVA
OD TOD!

KAJ PA JE
PAPA NAPRAVIL
S POŠASTJO,
CISCO?

RAMONA GA
JE PREŠONO-
ZILA, DA MU JE
ODPUŠTIL!

DOBRO! TODA SE
VEDNO MI NI JASNO,
KAJ JE POČELA
ZUNAJ TISTO NOČ
OB NAPADU!

HOTELA JE POMAGATI OČETU,
KER JE VEDELA, DA JE SAM!
ZELO POSUMANA SENČITAJ
JE TO!

AMIGO! NJSI
POŠČEN!

SI! PESNIK BI REKEL,
DA JE LETAL NA PEKA-
TIH LJUBEZNI!

KAGNEŠE
SENIOR, LAHKO
POLJUBIMA NEVEŠTO

BH...KAR DAJTE! NE
BOM GLEDAL!

CISCO, PRAVI TRMAŠTI
NOREC SEM BIL! TODA
SEDAJ VEM, DA ČLOVEK
MORA PROSITI PRIGATE-
T...LJA POMOČ!

ADIDS, SENČITAJ!
MORDA SE SE!
KADJ SREČAVA!

UPMA!

PAH! HORTENZUJA
JE PRAVA POŠAST
NA RANCU!

JE MOGOČE!
JE PA ZELO
LEPA TA
POŠAST, KAJ!

PRIHODNJIČ NOVA EPIZODA

TAKO SE JE DIANA ODLUČILA, DA BO POSLALA TELEGRAM
OČETU IN KO JE PRISALA LADY O'MARA ZA NASLOV...

NEUMNOST DRAGA DIANA -
BAJ NOČES PREŠČASTI OČETA,
STOVIN SE TI LAHKO, VSAK ČAS
VRENE IN POTEM KOK SI POZNALA
KAKO ZELO SI SE ZELELA
POROČITI S KEVINOM.

DIANA JE BILA PREVEČ UTEVSENA, DA BI LAHKO UGOVA-
RJALA - MOGOČE IMA STARA GOSPA PRAV.

NEKEGA DNE, KO JE KUPOVALA
V MESTU, JO SE PO-
ZDRAVIL ZHAN
GLAS.

DOBER DAN,
SKRIVNOSTNO
DEKLE, SE VAM
JE SPOJIN JE
VENILE!

OH, DOBER
DAN ZA NEKAT
SVA SI SEV
SRODNI!

IN PREDNO JE ZARUDEN BOB
KAT ODGOVORIL...

OBLJUBILI STE
MI, DA MI BODETE TE
LEFONIRALI KDAJ
POJDEVA NA VE-
LADY O'MARA - ČERJO, SE
NI JE TELEFONI -
VETNO ČAKAM.

TODA DIANA -
BAL DA SAMO POU-
ČENI Z NENIM SINOM,
KO SEM VAS POVABIL,
NISEM VEDEL, DA
STE ZAROCENI.

PEZEL JO JE POD ROKO IN ODPEDAL V ČASNIKO.

OPRAVJE SEUŠALA RAZLOŽITI, KI DOB NI BIL NAKLONJEN.

TAKO SI SE ZA-
ROČILA S ČLOVEKOM!
KI GA NISI SE NIKOLI
SEČALA S KAKŠNO DE-
KLE TA SI PRAV
ZAPRAV!

KO BI LE
VEDELA, BOB, NE
MOREM SI MISLITI,
KAKO SEM LAHO
KO STORILA!

BOB JO JE SREČNIL DO GRATSKIH VEAT, ZAČELO SE JE MEACITI

ZDAJ JE VAZ-
NO - ALI SE BOŠ
TOROŽILA S
KEVINOM,
O'MARO.

PRAV IMAŠ, BOB,
SE DANES ZVEČEB BOH
POVEDALA LADY O'MARA
DA NE MOREM TEGA
STORITI!

DIANA NI VEDELA, KAKO BO KEVIN TO SPREJEL - TODA ZDELO SE JE
JE, DA GA TO NE BO ZLOMILLO.

BOB SE JE MALO OMEHAL, KO JE VIDEL NJEN PROSEČ POGLED.

ČUDNO TVOJ BLEJ,
PREŠČASTENI OBRAZ
ME JE SE NEKAD DNI
PREGANJAL
ZAKAJ LE?

ALI NE
MORES
UGANITI?

BOB SE JE SPREČNIL PROTI NJEZ IN TAM V VEČERNI TIŠINI, STA
VEDELA DRUG ZA DRUGEGA, KAJ ČUTITA NI BIL ČASA ZA
BESEDE.

KO JO JE STRAŠNO POLJUBIL, SE JE DIANI ZDELO, DA SE JE V
NENEM SROVU ZBUDILA SILNA LJUBEZEN IN IMA LA JE OČU-
TEK, KOT DA SE DUGA K NEBU KOTPLAMEN - BILA JE BEEZ BESED.

ENO JE ZDAJ VEDELA - NIKOLI NE BO MOGLA PRIVOLITI, DA BI
POSTALA KEVININA O'MARJE NEVEŠTA.

TAKO NI BIL ŠE Z NOBENIM
DEKLETOM, LJUBITEH DRAGA
TAKO ZELO TE LJUBIM, DA
NE BOM MOGEL NIKOLI
VEČ LJUBITI DRUGE.

OH BOB, ZAKLENJE
NA SEM BILA V
TISTEM GRADU IN
MISLILA SEM SAHO
HA TE BE!

BOB TAKOJ
POVEDALA
KEVINU!

TAKOJ, KO GA BOM
VIDELA, OBLJUBIMI ZDAJ
MORAS ODITI DRAGO!
BOLJE BO DA SAMO POU-
VEM LADY O'MARA, BOLD
OBZIRHO BO.

KO SE JE DIANA POBOLJILA OD BOBA, STA BILA DOHNEJE-
NA ČEZ NEKAT UR OB VEČERJI.

KO SE JE VENILA V GRASČINO, SE DIANA NAJPREJ ODP-
SLA V SVOJO SOBO, DA SI UREDI OBRAZ PREDEN STOPI
PRED LADY O'MARJE.

POČAKAJ
KATY TI NE
RAZUMES.

GLASOVI, KDO
SE JE KEVIN
JE IN -

KEVIN, KAKO MOREŠ
DOPUŠTITI, DA TE IMAJ
PORINE V TAK ZAKON?
LJUBEZEN JE VELIKO
VAŽNEŠA, KOT PA
OBNOVA DRUŽINSKE
GA METJA.

PREDNO SE JE DIANA LAHKO PREAMKNILA, JE PRITEKLO V
HODNIK OBOJKANO DEKLE.

ZAVLADALA JE MUČNA TIŠINA,
NATO SE JE KEVIN OBRNIL IN
OPDEL V ČLOVČENICO, DIANA JE
SILA Z ODLIČNIM KORAKOM ZA
NOIM.

PRISLA SEM
TI POUVEDAT
KEVIN DA SE
NE MOREM
POROČITI
S TEBO!

KATY MI NI
NE POMEN, NIKOLI
SI NI SAMO UNA
JE ZALUŽBENA VAME.

ALI NE RAZUMEŠ, KEVIN?
LJUBIM DRUGA BOB BOHOVAN
MU JE IHE ZDRAVNIK V
BOLNICI JE.

KEVIN SE JE ČELJUST POBE-
SILA OD ZADENJA, NEKAJ
TRENUTKOV JE NEUMNO ZIJAL.

POTEM JO JE OBUFANO ZGRABIL ZA ROKO

OBLJUBIJE
KEVIN, TODA NOČOJ
SEM ZMENEJENA Z BURJOM
DOHNEJENA SE BOM, DA
JUTRI ZAPUŠTIM
GRASČINO.

TEGA NE
MORES STORITI
NE BOH TI
PUSITIL!

O SEVEDNA LAHKO
KEVIN, CE TA OTROK
MISLI, DA LJUBI TEGA
VSIJUVICA, MORA
UBOGATI SVOJE
SRCE.

DIANA NI BILSALA, OPAJ JE LADY O'MARA VSTOPILA V SOBO,
ZADENJA SE STREMLA VANO, NI SI MISLILA, DA BO TA
ZENSKA POTEGNILA Z NJO.

TODA -
MAMA -

DATNO MIE
KEVIN, PUSTI
MORAS DIANI,
DA SE SAMA
ODLOCI.

PA TRENUTE
BI JO LAHKO SE
UZLJUBILA MOGO
CE PA IMA ZLATO
SROČE POD TO ZLO-
KHO MASKO.

KO SE JE ZVEČER OBLAČILA, DA BO
SILA NA SEŠTANEK Z BOBOM.

V GOSTIŠČU, KDER JE BILA
DOHNEJENA Z BOBOM...

ZELO POZEN JE - VEČ
KOT POL URE KAJ CE
SEM SE ZMOTILA V
VEŠTI!

GRASČINO BOH ZAPUŠTI
LA JUTRI ZUTRAJ, IN OD-
SLA V GOSTIŠČE, POSLALA BOM
TELEGRAM OČETU IN MU SPOBOLLA
DA TRPIM ZARADI ANEŽEJE.

KO JE PRITEKLO SE POL URE
IN GA NI BIL OD NIKODER SE
JE ODLUČILA, DA GA POZLICE

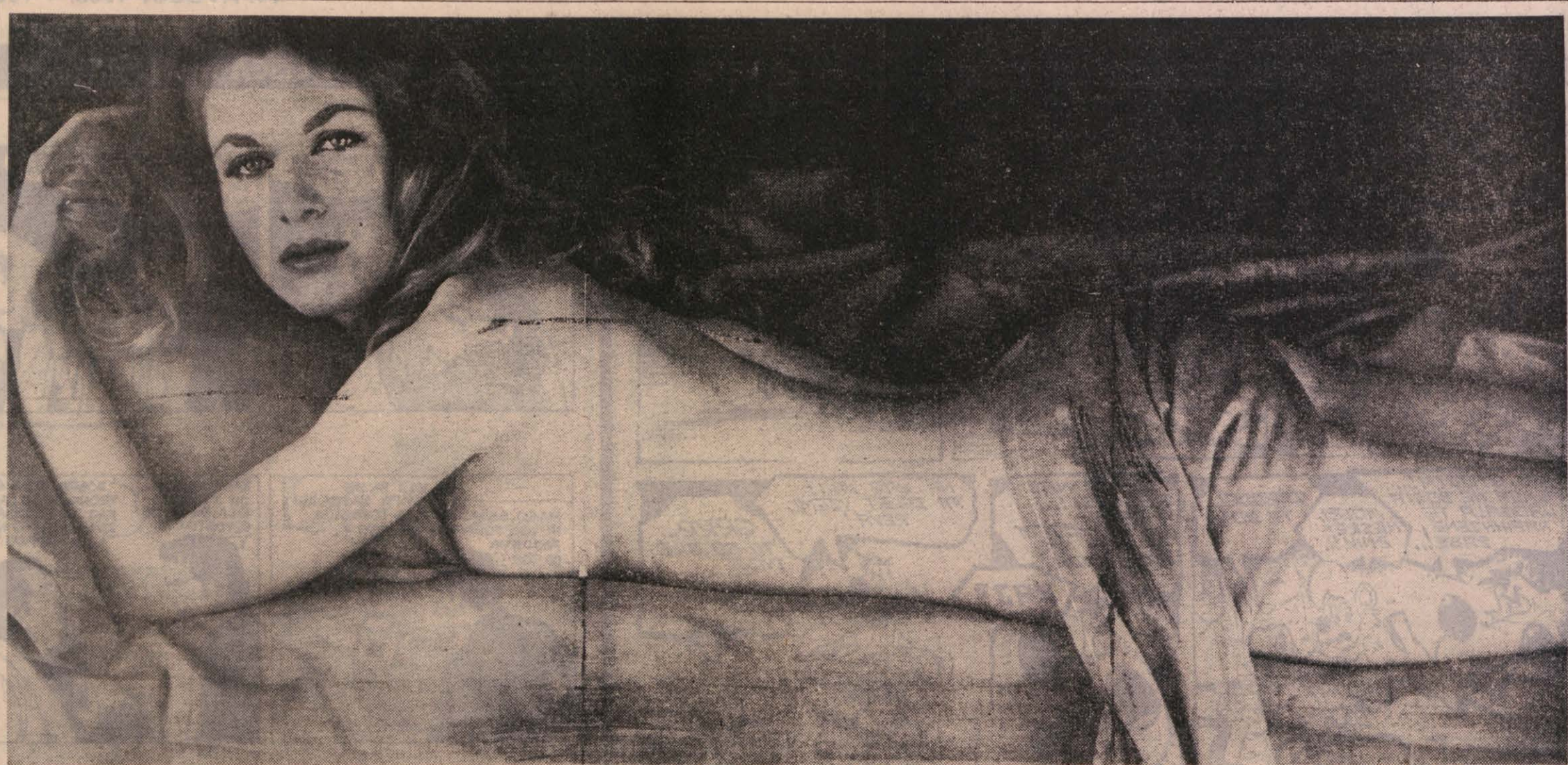
UROČEN

»Berem, da bodo zvišali pokojnine vdovam...«

»Saj ne moreš ostati mlada in lepa, če si vsako noč tako pozno pokoncil.«

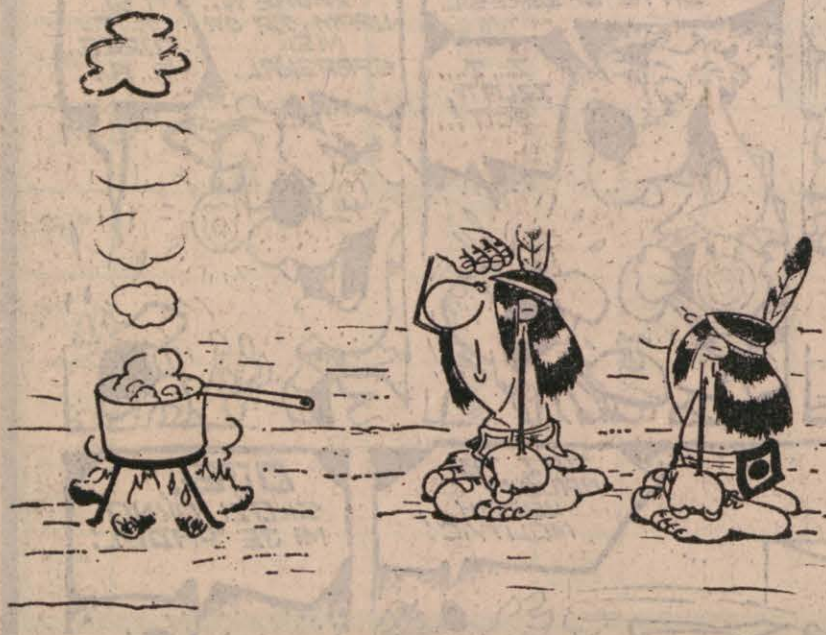
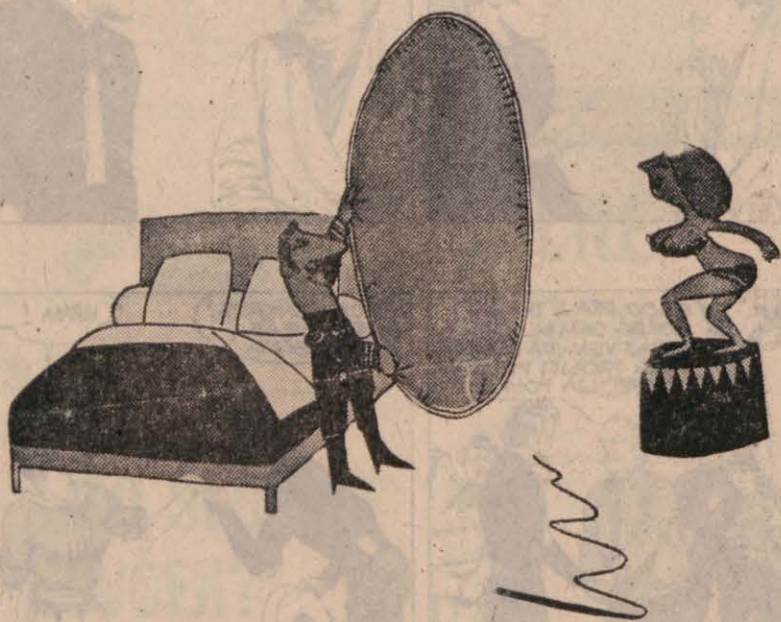

Ljudje so kot številke, njihova veljavnost je odvisna od njihovega položaja

Napoleon Bonaparte

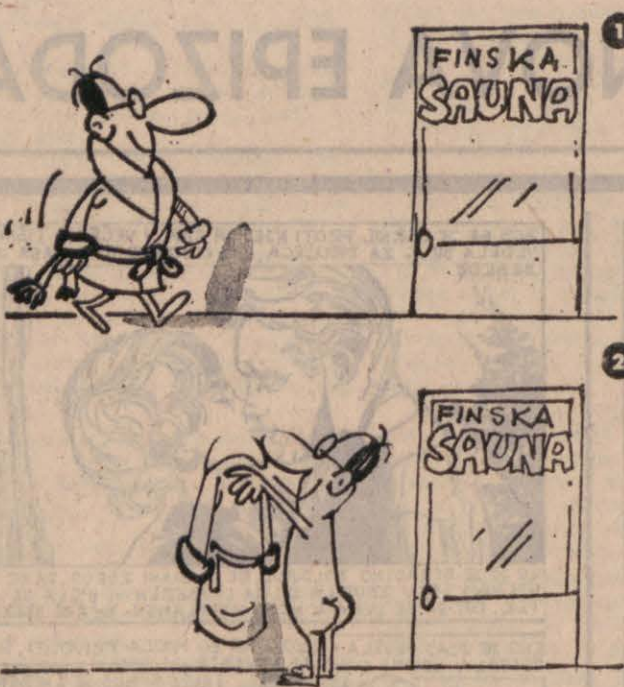
»So morebiti našli zaboj domačega žganja?«

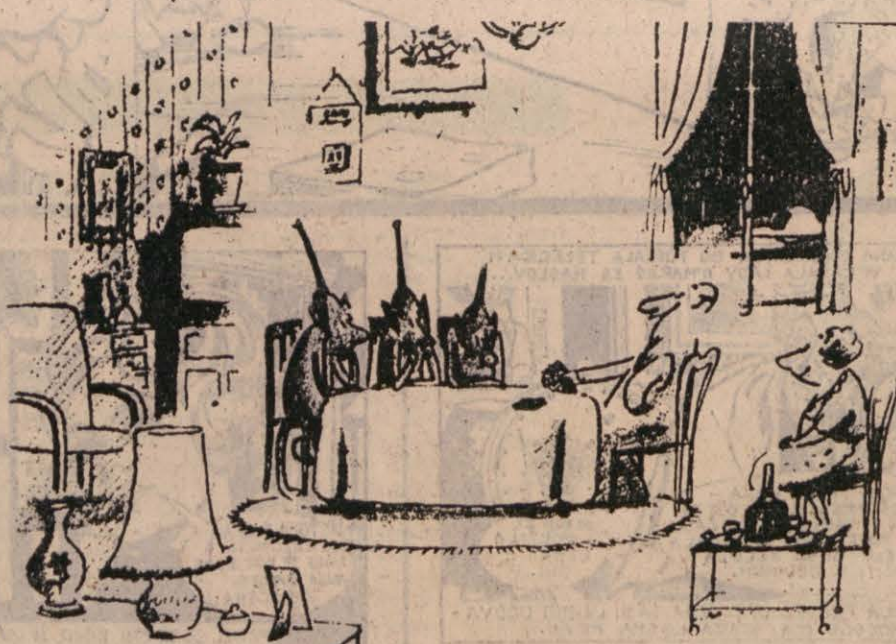
»Juha pravi, da vre.«

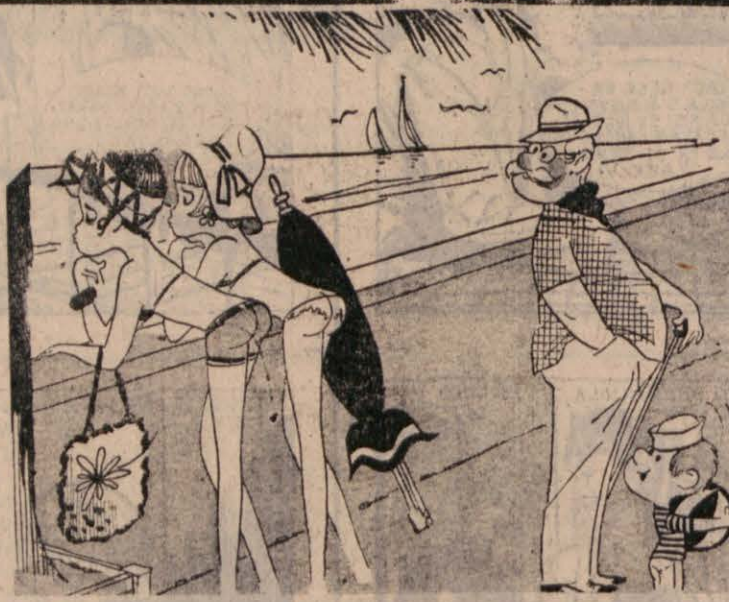
»In ne naslanjaj se mi s temi mastnimi lasmi na naslonjalo!«

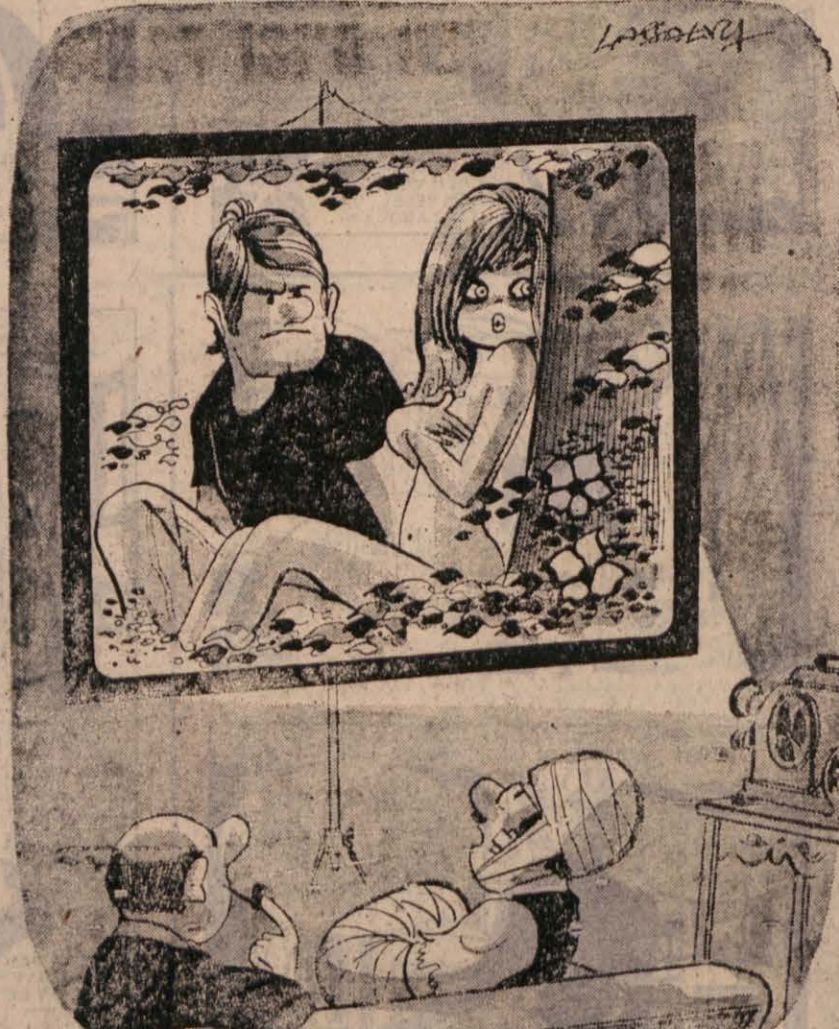
»Vi ste tisti, ki ste tako pogumno prvi skočili iz letala, kaj ne? Čestitam!«

»Tega pa tudi še niste videli. Zberite si katerokoli od kart...«

»Oh, ko bi ti imel dvajset let več, jaz pa dvajset let manj...«

»Tisti hip pa sem kihnil, in tip me je opazil...«

Afriški lovec se vrača v tabor. Nenadoma pred njim zarjove lev. Lovec ima v puški le en naboj, zato ustrelji šele, ko lev že skoči nanj. Zgreši. Toda tudi zver skoči predaleč, tako da ima lovec še čas švigniti na varno. Dvakrat ne bo takšne sreče, meri lovca, pa naslednji dan za vajo pridno meri in strelja v steklenice. Nenadoma zasliši za grmovjem lomstenje. Razmakne veje in zagleda leva, kako vadi kratke skoke!

»Ali gre za napako v rodovniku, ali pa je vaš bernardinec res hudo bolan.«